

SECURITIZING THE CLIMATE CHANGE AND ITS PROBLEMS: THE CASE OF THE SYRIAN CIVIL WAR

The uprising that started in 2011 in Syria turned into a catastrophic civil war. Variety of social, political and economic factors are put forward to understand the root causes of the Syrian Civil War. In this regard, the impact of the climate change is suggested by academics, commentators and policy makers as a trigger of the Syrian Civil War. The aims of this study are two-fold. First, it seeks to understand the way in which the climate change is portrayed as a trigger of the Syrian civil war. Second, it seeks to discuss possible problems of presenting the impact of climate change as a major factor in the erupt of the civil war. The study argues that the impact of the climate change in the Syrian civil war is securitized by the policy makers, activists and commenters and this view is also backed up in academic literature.

However, the recent literature critically scrutinizes the merits of the role of the climate change in the Syrian civil war. On looking at this literature in detail, the following flaws can be identified concerning the securitization of climate change by taking the Syrian Civil war as an example. First, the basic argumentation of the climate change view does not present a strong case in terms of links between chain of events. It clouds, or underemphasize at best, other socio-economic factors with respect to drought, migration and civil unrest in Syria. Second, it provides a perfect excuse for the Syrian regime to cover its responsibility in the ongoing conflict. Third, it becomes an easy target for climate change deniers to make their case. Finally, it overemphasizes natural factors as in the case of long standing drought, while it neglects regime's inability to address the drought or its mismanagement in agricultural sector and water resources.

Keywords: Climate Change, Syrian Civil War

* Department of Political Science and International Relations, Yildiz Technical University, Faculty of Economic and Administrative, conkerahmet@gmail.com

Ahmet İŞCAN*

■ IRAK ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN TOPLUMSAL YENİDEN YAPILANMA

İşgal, iç savaş, askeri darbe gibi nedenler ve çoğu zaman bunlarla birlikte gelen kaos ortamı, kriz atlattıktan yıllarca sonra bile etkileri görülebilen fiziksel, siyasi ve toplumsal tahribata yol açmaktadır. Altyapının ve kurumların yeniden yapılanmasına nispeten siyasi ve –genellikle buna bağlı olarak süregiden- toplumsal sorunlar ve yozlaşmalar, çok daha karmaşık bir sistematik ilgi ve çok daha uzun süren bir iyileşme süreci gerektirmektedir. Bağımsızlığından itibaren, özellikle son yarım yüzyılda çok farklı kırılmalar ve keskin dönüşümler yaşayan Irak, bu anlamda diğer örneklerden ayrı olarak ele alınabilir. Her krizin beraberinde getirdiği toplumsal asimetri ve yozlaşma, bir öncekinin etkilerini de önüne katarak iyileştirilmesi giderek zorlaşan yaralar açmaktadır. Irak'ın çok kültürlü ve farklı etnik unsurlar barındıran kendine has toplumsal yapısı, asimetrik oluşumlar yaratan krizler sonrasında toplumsal yeniden yapılanmayı sağlamak için kullanılacak enstrümanları oldukça kısıtlamaktadır.

Çalışma, esas olarak Irak'ın yaşadığı tahribatları ve bunların toplumsal etkilerini ve örnekler üzerinden muhtemel çıkış yollarını aramayı hedeflemektedir. Askeri darbeler, bölge dışı yaşanan gelişmelerin etkileri, dış müdahaleler ve terörist işgallerin toplum üzerindeki etkileri ve toplumun bu durumlara geliştirdiği tepkiler, Irak'ın çok etnisiteli sosyal yapısı da göz önüne alınarak çok taraflı ele alınacaktır. Tarihsel deneyimlerin ve daha önce yapılmış sosyal çalışmaların somut verileri, çalışmada kullanılacak araçlardan bazılarını oluşturmaktadır.

* Uzman, TASAM – Ortadoğu Masası ahmetiscan@tasam.org

Doç. Dr. Ainur NOGAYEVA*

ÇİN'İN YUMUŞAK GÜÇ BİLEŞENLERİ VE ORTA ASYA: PEKİN MUTABAKATI, KONFUÇYUS OKULLARI

Genellikle masum olduğu varsayılsa da, dünyanın coğrafyası doğanın bir ürünü değil, alan'ı işgal etmek ve yönetmek için rekabet eden Güçler arasında olan mücadele öykülerinin bir ürünüdür aslında. Büyük güçler için bir savaş alanı haline gelmiş olan Orta Asya, özellikle Çin tarafından, siyasi ve ekonomik varlığını güçlendirmek için bir alan olarak algılanıyor; çünkü bu bölge, bölge ülkelerinde Amerikan askeri üslerinin açılmasının ardından Çin için doğrudan bir cephe haline gelebilirdi. Bu nedenle, bölgedeki Çin karşıtı blokların önlenmesi, Çin için son derece önemlidir. ABD ve NATO üslerinin Çin'in büyük rol oynadığı ŞİÖ zirvesinden sonra Özbekistan'dan çıkarılmasından sonra Kırgızistan'da da kapatılmasından bu yana Çin için güvenlik açısından önemli olan diğer önemli sorunlar, bölgedeki kaynaklara erişmeyi ve Çin yatırımlarının güvenliğini sağlamayı içermektedir.

Orta Asya ve Rusya'daki pek çok araştırmacı, Çin'in eski algı ve çıkarlarının değişmediğine, sadece bunun yerine yeni taktik ve yöntemler benimsediğine inanmaktadır. Dolayısıyla, Batı, Rusya ve bölgesel medyada geniş kapsamlı olarak ele alındığı için Çin, kendisini yalnızca doğru ifade ederek ve barışçıl imaj oluşturma faaliyetlerine katılmak yoluyla bir tehdit olarak algılamayı önleyebileceğinin farkındadır. Çin yönetimi, bu konudaki çabalarını yoğunlaştırdı, zira kendisinin bir tehdit olarak algılanması, özellikle Orta Asya'ya yönelik politikalarında bir engel oluşturmaktadır. Bunu önlemek için Çin yumuşak güce önem vermeye başladı. Akademik çevrelerde aktif biçimde tartışmaya başlayan bu kavram, Çin yönetiminin dikkatini çekti ve "yumuşak güç" bir "eylem kılavuzu" veya talimatı olarak algılanmaya başladı. Nitekim, 2007'de Hu Jintao, Çin Komünist Partisinin 17. Kongresi'nde Çin'in yumuşak güç kaynaklarına daha fazla yatırım yapması gerektiğini söylemişti. Buna göre, Çin kendisinin çekici hale getirmek için milyarlarca dolar harcıyor. Ancak tüm bu yatırımlara rağmen kısıtlı bir getiri elde edilmiştir. Bu "sınırlı geri dönüş" nedenlerini, Pekin Mutabakatı, Konfüçyus okulları gibi Çin'in yumuşak güç politikasının bileşenleri ile genel sınırlamalarını değerlendireceğiz. Bu politikalar, "yumuşak güç" kavramını oluşturan dış politika, kültür ve politik değerler çerçevesinde değerlendirilecektir.

Anahtar kelimeler: Çin, Yumuşak Güç, Pekin Mutabakatı, Konfüçyus okulları, güvenlik

*L.N. Gumilyov Avrasya Milli Üniversitesi Öğr. Üyesi, Uluslararası İlişkiler, ainur_nogay@hotmail.com

Doç. Dr. Ayşe Dilek ÖĞRETİR*
Gökhan ŞENGÜN**
Doç. Dr. Sezai ÖZÇELİK***

ARAP BAHARININ SAVAŞ ÇOCUKLARI: TÜRKİYE'DEKİ SURİYELİ ÇOCUKLARIN SOSYAL UYUMLARININ İNCELENMESİ

Suriye'de yaşanan savaş sonrası Türkiye'ye zorunlu bir göç dalgası meydana gelmiş olup halen de bu göç dalgası devam etmektedir. Suriye'de yaşanan insanlık dışı olaylara tüm dünyanın sessiz kalmasına ve görmezden gelmesine rağmen Türkiye bu insanlara kapısını açmış olup bu insanlara her türlü imkanı sağlamaya devam etmektedir. Suriye'deki rejim halen insan hakları çiğnemekte ve halkına zulüm yapmaktadır. Günümüzde milyonlarca çocuk savaşların, terör saldırılarının doğrudan ya da dolaylı olarak masum kurbanları durumuna düşmektedirler. Bu şiddet eylemlerinin sonrasında meydana gelen göçün çocuklar üzerinde yarattığı travmatik etkiler, çocukları psikolojik, fizyolojik ve sosyal açıdan etkilemektedir. Çocukların travmatik olaylara karşı gösterdikleri tepkiler genel olarak benzerlik gösterse de farklılıklar da gözlenebilmektedir. Birey, gerçek bir tehditle karşılaştığını algılamışsa, fiziksel, psikolojik veya sosyal açıdan bir zarar gördüyse veya tanık olduysa, bu esnada da aşırı derecede korku, çaresizlik ve dehşet hissetmişse, bu durum birey için travmatik bir yaşantı olarak tanımlanmaktadır. Travmanın etkileri fiziksel, duygusal, zihinsel, fiziksel ve davranışsal boyutta olabilmektedir. Travmatik olay yaşayan hemen herkes "stres tepkileri" göstermekte ve sosyal uyum sorunları yaşamaktadırlar. Bu çalışmada, Suriyeli ailelerin göçünün yoğun olduğu Ankara ili Altındağ ilçesindeki okullara devam Suriyeli çocuklar örneklem grubunu oluşturmuştur. Araştırmada Suriyeli çocukların demografik özelliklerinin ve savaş sonrası sosyal uyumlarının ölçülmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla, Suriyeli çocuklara kişisel bilgi formu ve Sosyal Uyum Kendini Değerlendirme Ölçeği (SUKDÖ) uygulanmıştır. Ölçekler, Türkçeden Arapçaya çeviri yapıldıktan sonra Suriyeli çocuklar tarafından doldurulmuştur. Öncelikle çocukların savaş yaşantılarının ardından gösterebilecekleri tepkiler çocukların sosyal hayata uyumları çerçevesinde değerlendirilmiş ve Suriyeli çocukların sosyal uyumlarına çözüm bulmak için bu kapsamda gerekli kurumlarla işbirliği olanakları araştırılmıştır.

Anahtar kelimeler: Savaş, Sosyal Uyum Kendini Değerlendirme Ölçeği, Suriye, Türkiye, Çocuklar

* Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul-Öncesi Eğitimi ABD ve Çocuk Gelişimi Eğitimi ABD, Ankara., sezaiozcelik@gmail.com

** Doktora Öğrencisi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çocuk Gelişim ve Eğitimi ABD., gkhansengun@gmail.com

*** Çankırı Karatekin Üniversitesi, İİBF, Uluslararası İlişkiler Bölümü, Uluyazı Kampüsü, Çankırı., dilekogretir@gmail.com

YENİ BİR GÜVENLİK PARADİGMASI OLARAK “KÜRESEL ANADOLU HEGEMONYASI” İNŞASI

Uluslararası Siyaset Bilimi açısından ele alındığında, Türkiye’de üretken olmayan bir teori ortamı dikkat çekicidir. Aslında Türkiye’de, Sosyal Bilimlerde teori üretiminin tatmin edici olduğu söylenemez. Teori üretimi bakımından sınırlı bir alanın mevcut olduğu böyle bir Sosyal Bilim ortamında, tarihin olgunlaşma anı olarak beliren iç ve dış koşullar, Türk akademisyenleri ve bilim insanlarını, yeni paradigma arayışları ile birlikte, yeni teori arayışlarına da yöneltmiştir. Bu gereksinimden yola çıkarak sunulması planlanan bildiride, “Küresel Anadolu Hegemonyası” yaklaşımını açıklamaya ve buradan hareketle de, yeni bir güvenlik paradigması inşa etmeye dönük bilimsel bir kavrayış ifade edilecektir. “Küresel Anadolu Hegemonyası” yaklaşımı, adından da anlaşılacağı üzere, jeo-stratejik ve jeo-politik hâkimiyet teorileri arasında alternatif bir rol üstlenerek dünyadaki hükmedici hegemonik rekabette, karar verici merkez unsurlardan birinin Küresel Anadolu Hegemonyası ile oluşturulabileceğini ileri sürmektedir.

1900-1990 arasında beş Hâkimiyet Teorisi üzerinde durulmuştur. Bunlar Kara, Pan Bölgeleri Modeli, Kenar Kuşak, Hava ve Deniz Hâkimiyet Teorileridir. 1990’lardan sonra ise, daha çok jeo-politik ve jeo-stratejik temel üstünde yükselen, ondan fazla hâkimiyet teorisi öne çıkmıştır. Bunları ismen hatırlatmak gerekirse; Kuşatma Teorisi, Yeni Domino Taşları Teorisi, Tarihin Sonu Teorisi, Medeniyetler Çatışması Teorisi, Medeniyetler Bütünleşmesi Teorisi, Büyük Satranç Tahtası Teorisi, Eksen Ülkeler Hâkimiyet Teorisi, Entrika Çemberi Teorisi, İşleyen Merkez ve Boşluk Teorisi, Uzay Hâkimiyet Teorisi, Avrasyacılık (Türk ve Rus) Teorileri, Orta (Ara) Bölge Teorisi ve Merkezî Türk Hâkimiyet Teorisidir.

“Küresel Anadolu Hegemonyası” yeni bir hâkimiyet teorisidir, bu teoride, “rıza” doktrinini esas alıp zoru ve tahakkümü araçsallaştırmadan kurulacak bölgesel hegemonya üzerinden, küresel sistemin yeniden inşası öngörülmektedir. Küresel Anadolu Hegemonyası’nın gerçekleşeceği uğrak, yani alt-yapı ve üst-yapıların organik birliğini oluşturan Tarihsel Blok, üç katmanın rızasıyla teşekkül etmektedir. Bu katmanlardan birincisi, birbirine yurttaşlık bağı yanında, soy-kimlik bağı ile bağlı olan Türk soylular ve “Türkün” diyenlerin oluşturup eklemlendiği Türk Dünyası; ikincisi birbirine gönül bağı, bu bağlamda din-kimlik bağı ile bağlı olanların oluşturduğu İslam Dünyası ve üçüncüsü ise, birbirine güvenlik ideali ve gereksinimi ile bağlı olanların oluşturduğu İşbirliği Dünyasıdır.

Türkiye’de son dönemdeki siyasi ve toplumsal uygulamalarda, Küresel Anadolu Hegemonyası’nı bedenlendirebilecek bir yöneliş oldukça dikkat çekicidir. Pratikte adı konulmamış olsa da, 15 Temmuz 2016 tarihinden beri artan bir yoğunlukta, bu üç ayrı dünyada “rıza” doktrini esas alınarak, Küresel Anadolu Hegemonyası’nın taşıyıcı sütunları olacak biçimde, hegemonik ilişkiler ağı örülmekte ve Küresel Anadolu Hegemonyası kurulması için harekete geçmiş kararlı bir pro-aktif tutum sergilenmektedir. Küresel Anadolu Hegemonyası’nın, bölgesel güvenliğin teminatı olacak biçimde sağlam dayanaklarla kurulabilmesi, bölgesel barışı getirebileceği gibi, dünya güvenliğinde iyileştirici köklü dönüşüm ve değişimleri de gerektirecektir. Öte yandan Türk dış politikası için, uzun zamandır ihtiyaç duyulan uzak-görüş imkânı yaratacak bir teorik tutunum geliştirebilecektir. Son olarak belirtmek gerekirse; Küresel Anadolu Hegemonyası yaklaşımının teorik temeli özgün olmakla birlikte; Sosyal İnşacı teori, jeo-stratejik / jeo-politik Hâkimiyet teorileri ve Kurumsallaşmacı teori ile uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Hegemonya, Anadolu Hegemonyası, Hâkimiyet Teorisi, Rıza ve Barış

* Giresun Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, drbetulkaragozyerdelen@gmail.com

Doç. Dr. Bezen Balamir COŞKUN*
Tuğçe KILIÇ**

SURİYELİ SIĞINMACILAR VE SINIR KENTLERİNDEKİ SIĞINMACILARIN VE YERLEŞİK HALKIN GÜVENLİK ALGILARI: GAZİANTEP, İZMİR VE SZEĞED ÖRNEĞİ

Türkiye’de Gaziantep ve İzmir Suriye’de yaşanan krizin ilk dönemlerinden itibaren Suriyeli sığınmacıların çoğunluğuna ev sahipliği yapmış olan sınır şehirleridir. Macaristan’da ise Szeged kenti özellikle Avrupa Birliği’ne’ye sığınmak isteyen Suriyelilerin transit noktalarından biri olarak ön plana çıkar. Gaziantep Suriye sınırına yakın coğrafi konumdan kaynaklı olarak, İzmir Ege denizi üzerinden Avrupa’ya geçme imkanlarından dolayı, Szeged ise Sırbistan üzerinden Macaristan’a, dolayısıyla AB sınırlarından içeriye girilebilen bir nokta olduğundan ve Roszke mülteci kapına yakınlığından dolayı mülteci krizinden etkilenen kentler olmuştur.

Bu çalışmanın amacı İzmir, Gaziantep ve Szeged’de yapılan gözlemlere ve hem Suriyeliler hem de yerel halk ile yapılan enformel/spontan görüşmelere dayanarak sınır kentlerinin Suriyeli sığınmacıların gelişi ile karşılaştıkları güvenlik sorunlarının karşılaştırılmasıdır. Bu bildiriye, her üç kentte de yaşayan/çalışan araştırmacılar olarak bu kentlerdeki Suriyelilerin varlıkları, güvenlik algıları ve bu kentlerde yaşayan yerel halkın güvenlik algıları ile ilgili birinci elden gözlem, yapılandırılmamış ve yarı-yapılandırılmış görüşmeler sonucunda elde ettiğimiz bulgular tartışılacaktır. Hem söz konusu kentlere ülkelerindeki iç savaştan sonra gelen sığınmacıların hem de kentlerin yerleşik halklarının güvenlik algıları insan güvenliği kavramsal çerçevesinde tartışılacaktır.

Mikro seviyede sığınmacılar ve yerel halk arasındaki güvenlik algılarının farklılıkları ve/veya benzerlikleri incelenerek meso ve makro seviyede ise ulusal ve uluslararası mülteci rejimlerinin ve politikalarının sınır kentlerinde yol açtığı insani güvenlik ve sorunları tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli sığınmacılar, sınır kentlerinin güvenliği, insan güvenliği, Gaziantep, İzmir, Szeged

* İzmir Policy Centre, bezenbalamir@gmail.com

** Doktora Adayı, Szeged University, European Studies

SAVAŞ İLE BARIŞ ARASINDA BİR KRİZ YÖNETİM STRATEJİSİ OLARAK ZORLAYICI DİPLOMASİ VE TÜRK DIŞ POLİTİKASINDAKİ ÖRNEKLERİ

Tarihsel olarak 19. yüzyılda “denizcilik diplomasisi”nin bir türü olarak ortaya çıkan zorlayıcı diplomasi stratejisi, 20. yüzyılda ortaya çıkan devletlerarası krizlerde sıklıkla başvurulan bir dış politika aracı ve kriz yönetim stratejisi haline gelerek, uygulamada pasif bir güç gösterisinden (karada, denizde ya da havada) aktif ve sınırlı güç kullanımına kadar uzanan bir yelpazeye yayılan bir zorlama stratejisidir. Rakibin başlattığı/yaptığı bir eylemi durdurmasını veya geri adım atmasını hedefleyen ve bu yönüyle savunmacı nitelikte bir kriz yönetim stratejisi olarak zorlayıcı diplomasi, en yalın ifadeyle, bir dış politika aracı olarak askeri güç kullanımının potansiyel olarak varlığına işaret etmektedir. “Genel olarak kabul edildiği gibi, diplomasi sadece barış yollarına başvurmayı mı içerir, yoksa kısmen güç kullanma diplomasinin yöntemlerinden biri olabilir mi?” sorusu düşünüldüğünde, zorlayıcı diplomasinin savaş ile barış arasında “gri” bir zemini temsil ettiği görülmektedir.

Zorlayıcı diplomasinin devletler arasındaki denge ve statükonun fiili durumlar yaratılarak bozulması durumunda bir diplomatik yöntem/araç olarak kullanılması, uluslararası ilişkilerin geçirmiş olduğu evrilmeye koşut olarak zorlayıcı diplomasinin bir dış politika aracı ve kriz yönetim stratejisi gündemde daha fazla yer bulmaya başlaması sonucunu doğurmuştur.

Türk dış politikası tarihinde de güç kullanma tehdidinin ve/veya kısmi güç kullanımının ya bir tehdidi karşılamaya dönük olarak ya da statükoyu ve yaşamsal çıkarları korumak amacıyla “savunmacı” bir tarzda devreye sokulduğu zorlayıcı diplomasi stratejisi örnekleri azımsanmayacak sayıda ve niteliktedir. Bu çalışmada, zorlayıcı diplomasi stratejisi teorik ve tarihsel boyutlarıyla ele alınarak, bu stratejinin Türk dış politikasında örnekleri genel olarak değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Zorlayıcı diplomasi, Dış politika krizi, Kriz yönetimi, Güç kullanımı, Türk dış politikası

* Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, bulentsener@yahoo.com

Prof. Dr. C. Uğur ÖZGÖKER *
Güney Ferhat BATI**

KÜRESEL DENKLEMDE AVRUPA'NIN İÇ VE DIŞ "BİRLİK" GÜVENLİĞİ: AVRUPA GÜVENLİK VE SAVUNMA POLİTİKASI

Avrupa kıtası, Avrupalı devletlerin güç mücadelesine yönelik olarak adından dünya savaşı diye bahsettiren büyük çaplı iki savaşa sahne olmuştur. Avrupa açısından her iki savaş da ağır tahribatlara neden olmuştur. Bu savaşlarla birlikte kıta sosyal, ekonomik, askeri, siyasi ve hatta psikolojik açılardan derin sarsıntılar, kırılmalar ve ciddi krizler yaşamıştır. Siyasi ve askeri işbirliği zemininde Birleşik Avrupa'yı inşa etmenin isabetli bir yöntem olmadığı; bunun yerine ekonomi gibi nispeten daha sorunsuz olan alanlarda işbirliği yaparak, buralarda edinilecek olumlu tecrübelerin zamanla siyasi ve askeri alanlara da taşınmasının daha elverişli bir bütünleşme yöntemi olacağı değerlendirilmiştir. Avrupa doğal "Jeopolitik" konumu gereği sürekli bir güvenlik arayışı ve yapılandırılması içinde olmuştur. 1948 yılında Brüksel Antlaşması ile kurulan "Batı Birliği" ya da "Brüksel Antlaşması Örgütü", 1955 yılında Almanya ve İtalya'nın da birliğe dâhil edilmesiyle Batı Avrupa Birliği'ne (BAB) dönüşmüştür. Küresel denklemde Avrupa'nın tek sesle konuşan başat bir aktör olma amacına ulaşmasının etkili ve tutarlı yolu hem genişleme hem de derinleşme sürecinde Avrupa Birliği'nin kendi Ortak Dış Güvenlik Politikasını oluşturma ve nihai olarak "Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikası"nı (AGSP) oluşturmasıyla mümkün olmuştur.

Petersberg Görevleri (1992) ile başlayan süreç, "St. Malo ve Köln Zirve"sinin yapılmasıyla AGSP'nin kurumsal yapısı hızla oluşturulmaya çalışılmıştır. Günümüzün karmaşık ve kırılğan dünya düzeni ile karşı karşıya kalan AB, giderek artan ölçüde anti terörizm faaliyetleri, çatışma önleme ve barışı koruma operasyonları ile ilgilenmektedir. AB, dünyanın belli başlı sorunlu bölgelerine barış gücü misyonu göndermektedir. AGSP, giderek ODGP'nin önemli bir parçasını oluşturmaktadır. Bu çalışmamızda Avrupa Birliği Tarihsel Fikri; İkinci Dünya Savaşı Sonrası Avrupa'nın Görünümü; Batı Avrupa Birliği; Avrupa Birliği Genişleme ve Derinleşme Süreci; Davignon Raporu; Petersberg Deklarasyonu; Ortak Dış Güvenlik Politikası; St. Malo ve Köln Zirveleri; Avrupa Güvenlik Stratejisi; Küresel Denklemde Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikası analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, BAB, ODGP, Avrupa Güvenlik Stratejisi, AGSP

* İstanbul Arel Üniversitesi, İİBF, (İngilizce) Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı, ugurozgoker@arel.edu.tr

** İstanbul Arel Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Doktora Öğrencisi, guneyferhat26@gmail.com

Citra HENNIDA*

GLOBAL MARITIME FULCRUM: A NEW POSTURE OF INDONESIA'S MARITIME STRATEGY

President Joko Widodo aims to return Indonesia as a maritime country. The policy taken is the policy of the Global Maritime Fulcrum. This policy changed the way Indonesia views its marine environment and the perception of security itself. This policy leads to the strengthening of maritime country identity in the five main focus of Indonesia's foreign relations, namely maritime culture, maritime economy, maritime connectivity, maritime diplomacy and maritime security. It is not surprising as Indonesia is an archipelagic country with the longest coastline in the world. Even so, Indonesia has not had a clear maritime policy and is too focused on policies that lead to the mainland. So far, there are four maritime strategies that have been done by Indonesia. First, the Doctrine of Indonesia Raya that emerged since Indonesia's independence in 1945 with the concept of heroism, **Tanah Air**, which sees the region as a great unity between land and sea. However, there is a little interest on maritime area as **Tanah Air** was focusing on land based physical revolutions. Secondly, the Indonesian Archipelago Doctrine, which began in Juanda Declaration 1957 during the reign of President Soekarno. The focus of attention began to exist for maritime territory by strengthening the Navy with a cruiserweight warship. Third, the Archipelagic Doctrine (**Wawasan Nusantara**) that emerged as the basic idea to unite Indonesia through intensive development. This strategy emerged during the reign of President Soeharto. However, the main focus of development is on land territory, not sea territory. Fourth, Global Maritime Fulcrum Doctrine introduced by President Joko Widodo since the beginning of his reign in 2014.

Research aims to know what underlies the change of maritime strategy of Indonesia. Referring to Johnston (1995), Clunan (2009) and Sloggett (2013); research found that the change in maritime strategy in Indonesia is the impact of changing strategic environment and existing strategic options. The changing strategic environment includes: (1) state to state issues concerning high politics among countries such as border issues; (2) trade protection; (3) resource management related to sustainable development that takes into account environmental aspects; (4) non-organizational crimes such as smuggling and terrorism. A possible strategic choice is to place the maritime as a national self-image.

Keywords: Global Maritime Fulcrum, Indonesia's maritime strategy, strategic environment, strategic options

* Lecturer, Department of International Relations, Faculty of Social and Political Sciences Universitas Airlangga, c.hennida@gmail.com

PhD Daniel Olisa IWEZE*
Bola YAYA**

AN APPRAISAL OF THE UNITED STATES SOFT POWER DIPLOMACY IN THE FIGHT AGAINST GLOBAL TERRORISM

The early twenty first century witnessed a clash of religious and social ideologies which resulted to the rise of new terrorist organizations, whose aims were political and ideological in nature. The terrorist attacks on the United States of America in 2011 led to the US championing the war against global terrorism. The US governments adopted two broad based counter-terrorism approaches: President George Bush adopted a Hard Power approach, while President Barack Obama deployed a Soft Power counter-terrorism strategy. Soft Power approach entails the use of **co-option** through the use of attraction rather than coercion using diplomatic, economic, cultural and legal tools in the International system. From 2009 to 2015, the United States of America deployed an experimental approach combining both Soft Power and Hard Power approach to produce a hybrid Smart Power approach. This was in response to virulent rise of new radical and militant terrorist organizations such as Al Qaeda and ISIS in the Middle East. This paper examines the elements of Soft power, the rationality of its deployment by the US government, workability, effectiveness and outcomes. It also explores the Smart Power approach. The paper explores the Smart power approach and evaluates its challenges amidst rise of more radical terrorist groups such as ISIS, Al Shabab in the Islamic Maghreb and Boko Haram in Nigeria and its spread to the neighbouring countries.

Key words: Soft power, hard power, Smart power, global terrorism, and United States

* Department of History and International Studies, University of Benin, Benin-City, Nigeria, danielolisa2@gmail.com

** University of Benin, Benin-City, Nigeria

David KRÁMSKÝ*
Barbora VEGŘIČTOVÁ**

INDICATORS OF RADICALIZATION IN PRISONS FACILITIES - IDENTIFICATION AND ASSESSMENT

The prison facility is generally considered as an environment having a corrective purpose. Besides the social sense of remedy, prison is also an environment that potentially determine and affect socially dangerous behavior. The authors, based on long-term empirical research, present the significant indicators that are directly related to the transformation of personality attitudes, motivations and behavior associating with a process of radicalization.

One of the most significant symptoms of radicalization is a particular social moral decision making (e.g. Baez et al., 2017). Individuals in the radicalism process primarily prefer utilitarian manners of decision making more than personal aspects like empathy for others (ibid.). The authors will present the method of social moral profiling of the subject in radicalization process as an effective prevention system reducing security risks in society.

Baez et al. (2017). Outcome-oriented moral evaluation in terrorists, *Nature Human Behavior* 1, 0118.

Key words: Radicalism, Indicators, Social profile, Moral decision

*David Krámský, PhD. - The Police Academy of the Czech Republic, major of research - the police professional ethics, the department of social science, david.kramsky@icloud.com

**Barbora Vegrichtova, PhD. - The Police Academy of the Czech Republic, major of research - the security management and criminal science, dean of Faculty of Security Management

NATO'NUN GELECEĞİ VE ABD'NİN ETKİSİ

Soğuk Savaş sonrasında NATO, ilk olarak 1991 yılında yeni Stratejik Konseptini yayımlamış ve askeri bir savunma örgütü olmaktan çıkarak küresel çapta görev alabilecek bir “güvenlik örgütü” haline dönüşmüştür. Bu dönemde NATO, ekonomik kriz, politik baskı, kıtlık, nüfus sorunları, kitle imha silahlarının yayılması ve terörizme gibi uluslararası güvenlik tehditleri ile mücadeleyi önceliğine almıştır. Ayrıca Varşova Paketi üyelerinin tehdit olmaktan çıktığı değerlendirilerek; Doğu Bloğu ülkelerine yönelik açılım stratejisi kabul edilmiş ve NATO'ya üye ülke sayısı 29'a yükselmiştir. Dönüşüm yönündeki tüm çabalara rağmen NATO çeşitli sorunlarla da karşı karşıya kalmıştır. NATO'nun Soğuk Savaş sonrası ortamda karşılaştığı en büyük sorun ABD ile Batı Avrupalı müttefikleri arasında liderlik ve sorumlulukların paylaşılması olmuştur. Soğuk Savaş döneminde ABD, NATO içindeki askeri harcamaların yaklaşık yarısını tek başına sağlamıştır. Soğuk Savaş'ın dehşet dengesi ve Sovyetler Birliği'nden kaynaklanan tehdidin büyüklüğü dikkate alındığında söz konusu mali külfet bir bakıma ABD tarafından karşılanmak zorunda kalmıştır.

Bu sayede ABD, NATO içerisinde liderlik etmede ve İttifakın politikalarının belirlenmesinde daha etkili olmuştur. Ancak Soğuk Savaş sonrası geçen süreçte ABD'nin Avrupalı müttefiklerine askeri harcamalarını artırmaları konusu başta olmak üzere, her istediğini kabul ettirememesi ve İttifak içinde uygulamaya koymak istediği politikalara özellikle Batı Avrupalı üyeler tarafından zaman zaman itiraz edilmesi, ABD açısından mevcut durumun tekrar sorgulanmasına yol açmıştır. Hiç şüphesiz ABD'nin öncelikli olarak karşı çıktığı husus henüz Avrupa güvenliğini sağlayamayan AB'nin Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra ABD'nin NATO içindeki liderliğini sorgulamaya başlamasıdır. Ayrıca AB'nin NATO'nun dışında kendi güvenlik yapılanmasını oluşturmaya çalışması; gerektiğinde NATO'nun imkân ve kabiliyetinden faydalanmak istemesi ve askeri harcamalarını bu yönde yapması da ABD açısından kuşkuyla izlenmektedir. AB'nin önceliğini kendi güvenliği açısından Avrupa kıtasına vermesi, süper güç olan ABD'nin, dünyanın herhangi bir yerinde meydana gelen/gelebilecek krizlere NATO vasıtasıyla kısa sürede müdahale edebilme imkânını da ortadan kaldırmaktadır. Bu durumda, halen olduğu gibi, ABD dünyanın çeşitli bölgelerinde kendi çıkarları doğrultusunda, devlet ya da devlet-altı unsurlarla müttefiklik ilişkisine girebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: NATO, Güvenlik Örgütü, ABD, Stratejik Konsept, Askeri Harcamalar.

* İstanbul Arel Üniversitesi, İİBF Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı Yrd. doganpolat@arel.edu.tr

Elkhan MEHDİYEV*

TURKISH-RUSSIAN RELATIONSHIP IN THE EYES OF AZERBAIJAN

This paper tries to analyze the Turkish-Russian relations as an outside observer from Azerbaijan. As Azerbaijanis were part of the Russian empire and later part of the Soviet Union, they had better knowledge about Russian culture and history, manner and behavior, perception and intentions and from this perspective would be interesting to share the views on Turkish-Russian ongoing development based on traditional approach of Russia towards Turkey and Turkey's NATO commitments.

The paper intends to explore the factors affecting to Russia's Turkey policy, public views in Russia towards Turkey and as well as Turkish people attitude towards Russia which have different perceptions and stereotypes. Within this context, November, 2015 plane incident and perceptions and ambitions expressed afterwards from both sides have been explored and analyzed. The paper will try to show how Russia is trying to take advantage of Turkey's grievances over western allies and how it differently pursuing its policy toward Turkey. Difficulties Turkey is facing in the light of Russia's action in Ukraine and Georgia from one side and the necessity of acting as an allied nation with western nations from other side are also analyzed from Azerbaijani perspective..

The paper is also involved in identification of factors and the role played by Syria and as well as Azerbaijan and Armenia in Turkish-Russian bilateral relations and assessment of these factors and the roles.

Finally, the paper is to make its concluding remarks on the future relations in the turbulent environment Turkey and Russia is operating.

* Azerbaijan Atlantic Association Secretary General, peace@elkhan.baku.az

Doç. Dr. Emel Parlar DAL*

İÇ SAVAŞLARIN YAYILMASI SÜRECİNDE DEVLET DIŞI SİLAHLI AKTÖRLER: SURİYE İÇ SAVAŞI, İŞİD VE YPG VE TÜRKİYE'YE ETKİLERİ

Bu çalışma iç savaşların ortaya çıkması, derinleşmesi ve çevre ülkelere yayılması sürecinde devlet dışı silahlı aktörlerin oynadıkları rolleri kavramsal olarak ortaya koymakta ve ampirik olarak test etmektedir. Bu bağlamda bu çalışma Suriye iç savaşını ortaya çıkaran koşullar üzerinden devlet dışı silahlı aktörlerin bu koşulları nasıl harekete geçirdiğini incelemekte ve sahip oldukları ulus-ötesi özellikler ile iç savaşların etkilerini komşu ülkelere nasıl taşıdıklarını incelemektedir. Bu amaçla bu çalışma Suriye iç savaşında İŞİD ve YPG'nin rolüne bakarak bu iki aktörün iç savaşını Suriye'de nasıl derinleştirdiğine ve Türkiye'ye etkilerini nasıl yaydıklarını ele almaktadır. Çalışmanın ilk bölümü yapısal, siyasal, ekonomik-sosyal ve kültürel/algısal faktörlerden oluşan dört aşamalı bir analitik düzlem kullanarak Suriye iç savaşının ortaya çıkması ve derinleşmesinde İŞİD ve YPG'nin oynadığı rolü inceleyecektir.

İkinci bölümde ise çalışma iç savaşın yayılmasında devlet dışı silahlı aktörlerin rolünü anlamak amacıyla İŞİD ve YPG'nin savaşın etkilerini Türkiye'ye taşımalarını doğrudan ve dolaylı mekanizmalar olarak adlandırılan ikili analitik düzlem üzerinden test edecektir. Doğrudan mekanizmalar arasında çevre etkisi, etkileşim tipi ve çatışma türleri; dolaylı mekanizmalar arasında da yeni taktikler ve stratejilerin oluşması, yeni fikirler ve eski yöntemlerin gayrimeşrulaştırılması, dış aktörlerin muhtemel davranışları hakkındaki beklentilerin değişmesi ve başarıma ihtimali algısının dönüşümü gibi düzlemler incelenecek ve bu başlıklar üzerinden karşılaştırmalı olarak İŞİD ve YPG'nin iç savaşın etkilerini Türkiye'ye nasıl taşıdıkları ampirik olarak ortaya konulacaktır.

Anahtar kelimeler: Suriye iç savaşını, İŞİD, YPG, Türkiye, Devlet dışı silahlı aktörler

* Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, emelparlar@yahoo.com

Prof. Dr. Ertan EFEGİL*

RADİKAL DİNİ TERÖRLE MÜCADELE: ASKERİ UNSURLARIN “RUHLAR” İLE SAVAŞI

Soğuk Savaş sonrası dönemde belirgin hale gelen radikal dini terör örgütleri, günümüzde bir çok devletin korkulu rüyası haline gelirken, bölgesel düzeyde istikrarı tehdit eden unsurların başında gelmektedir. Özellikle devlet-içi çatışmalarda görülen insanlık-dışı koşulların ve ilgili ülkede meydana gelen siyasi boşluğun yardımıyla, radikal dini örgütler, kısa sürede bu ülkede varlık gösterebilmektedir.

2001 yılından itibaren Batılı ve Müslüman ülkeler tarafından tehdit olarak algılanan örgütlere yönelik olarak askeri operasyonlar düzenlenmektedir. Bu sayede örgüt mensupları etkisizleştirilerek, örgütün varlığına son vermeyi planlamaktadırlar. Aslında son derece yanıltıcı bir stratejidir bu. Çünkü bu tür örgütler ile sadece askeri yöntemler ile mücadele etmek, istenen sonucun elde edilmesine yardımcı olmamaktadır. Bu tür örgütler ile mücadele ederken daha kapsamlı stratejilerin uygulanması gerekir ki bu mücadelenin başında, örgütün benimsediği ideoloji gelmektedir. Bu ideolojinin temel ilkelerini geçersiz kılan karşı görüşler ortaya konulmadan örgütlere yönelik katılımı ve teşviki sona erdirmek mümkün değildir. Bu ideoloji ve anlayış, bir ruh gibi radikalleşen mensupların beyinleri arasında dolaşmakta ve doktrinleştirme sayesinde daha farklı beyinlere ulaşmaktadır. O nedenle bu ruhun öldürülmesi, etkisizleştirilmesi gerekir. Bu nedenle bu tür örgütler ile mücadele de, radikalleşmeye giden sürecin önüne set çekilmesi, radikalleşen bireyler, deradikalizasyon sürecine tabi tutulmalı ve topluma yeniden kazandırılmalıdır. Aynı zamanda bireylerin radikalleşmesine neden olan koşullar da ortadan kaldırılmalıdır. Yoksa askeri yöntemler, örgütleri zayıflatır, ama ortadan kaldıramaz. Bugün Suriye ve/veya Irak'ta etkisini kaybeden DAEŞ ve el-Kaide gibi örgütler başka bir coğrafyada varlık göstermeye devam eder.

Anahtar kelime: Radikal dini örgütler, radikalleşme, DAEŞ, el-Kaide, doktrinleştirme

* Sakarya Üniversitesi, SBF Uluslararası İlişkiler Bölümü eefegil@hotmail.com

Doç. Dr. Giray SADIK*
Eda BEKÇİ ARI**

WARSAW SUMMIT 2016 AND THE EVOLUTION OF NATO'S ROLE IN EURO-ATLANTIC COUNTER-TERRORISM COOPERATION

Since the adoption of the New Strategic Concept at Lisbon Summit 2010, North Atlantic Treaty Organization (NATO) has been working on developing the areas related to counter-terrorism cooperation such as information and intelligence sharing, cooperation with partners and other international organizations, science and technology cooperation, civil emergency planning and crisis management. Since Lisbon, especially after Russian intervention in Ukraine and the worsening war in Syria, terrorist threat to NATO allies and their neighborhoods have exacerbated dramatically. Recent attacks in Ankara, Brussels, Paris and Istanbul have demonstrated the need for enhanced Allied counter-terrorism cooperation. The emerging hybrid threats including terrorism in NATO's immediate neighborhood require stronger NATO involvement in counter-terrorism cooperation, and this is likely to have policy implications for NATO members and partners which necessitate timely critical analysis.

This paper aims to examine NATO's role in Euro-Atlantic counter-terrorism cooperation of the Alliance and its partners such as the European Union (EU) between 2010 and 2016. Accordingly; this research addresses the change and continuity in Euro-Atlantic counter-terrorism cooperation. To this end, we will critically analyze what Warsaw Summit-2016 has brought to NATO counter-terrorism cooperation since the previous Strategic Concept adopted at Lisbon Summit in 2010.

Keywords: NATO, International Counter-terrorism Cooperation, Lisbon Summit-2010, Warsaw Summit-2016, The New Strategic Concept

* Department of International Relations, Faculty of Political Science, Ankara Yıldırım Beyazıt University, girayuga@gmail.com

** Research Assistant, Department of International Relations, Faculty of Political Science, edabek@gmail.com

POSSIBILITY OF NATO AND THE EU/CFSP COOPERATION IN THE NEW SECURITY ECOSYSTEM

This paper examines the possibility of a co-existence, robust coordination and cooperation between NATO and the EU's CFSP in the context of new global security ecosystem. This essay will also try to find out if there is any institutional foundation pursuing for a likely brothers-in-arms concept between these two basic security institutions in this regard. In this framework, this paper will examine the issue through sub-sections such as "A Short Snap-Shot to Organizational Security Structure in Europe", "The Post-Cold War Era Until 9/11 Terrorist Attacks", "Promote Common Interests Globally: NATO and the EU Relations", "Transform NATO to Meet Today's Threats", "Strong Partners Needed, Not Counterweights", "The Development and Aim of the European Security and Defense Policy (ESDP)", "The EU on the U.S. Radar Screen", "Shared Risks/No Division of Labor", "Potential Strategic Implications of ESDP in the vivid regions like the Middle East" and "Preserving NATO through ESDP". What could be the alternatives instead of secession of the relations, this paper will try to put forward some open questions in line with making some recommendations in the context of conclusions.

The possible outcomes that this paper will try to establish may shape such as that the U.S.-EU toolbox available for the achievement of both security and stability must be kept large enough to avoid war, wage it as a matter of last resort, win it at the least possible cost, and end it after it has been won. Military power wins wars, even if it may no longer be enough to deter them. But to end those wars after they have been won, the tools of reconstruction and rehabilitation rely on tasks that neither side of the Atlantic alone can attend to more effectively than both sides can together. The United States and the EU cannot be expected to do everything together, but together it must be expected that they can and will do everything. There cannot be more US-EU unity without more unity within the EU.

Keywords: NATO, The EU/CFSP, Cooperation, Global Security Ecosystem, International Politics.

* Nişantaşı Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı, gak2081@yahoo.co.uk

Doç. Dr. H. Burç ATA*
Yrd. Doç. Dr. Sezin İba GÜRSOY**

FOOD SECURITY IN TURKEY: AN EMPIRICAL ANALYSIS

A sharp rise in food prices and the food crisis at 2007/2008 has triggered the food riots led to the international community and security scholars to focus on global food security again. This study assumes that food security is one of the main elements of national power of a country. It has firstly discusses the food security as a serious part of the new threats or "threat multiplier" of international security. The purpose of the study is to analyze the ability and sufficiency capacity of Turkey's food security in terms of national power. The study adopts the co-integration method in the import and export data's of basic foodstuffs -cereal and herbal products- between the periods of 1990-2015. This study is important from two perspectives.

First it would be contribute to studies that measure Turkey's food power by approaching from national power assets. On the other hand the study provides an empirical view into the trade in Turkey's food sector. Although Turkey is not among countries worried about food insecurity, this study infers that Turkey should take its own precautions for food self-sufficiency by producing new food policies.

Keywords: Food Security, National Power, Agriculture, Turkey, Security

* Namık Kemal Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Tekirdağ. burchaka@gmail.com

** Kırklareli Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kırklareli. seziniba@gmail.com

Hasan ATEŞ*

KINETİK İSTİHBARAT, MÜCADELE DEĞİL MÜDAHALE KONSEPTİ

Güvenlik politikalarındaki belirsizlik, bölgesel tehdit odaklı riskleri artıracak gibi ekstrem olaylarla karşı karşıya kalınma ihtimalini ve güvenlik endişelerinin tavan yapmasına yol açabilmektedir. Bu kapsamda güvenliği tehdit eden her türlü örgütün diğer ülkelerle olan ilişkilerini engellemek ve desteğini kesmek, organize suç şebekelerinin ulusal güvenliği tehdit eden terörist ve aşırılıkçılar ile ilişkilerini ve planlarını açığa çıkarmak, ileriye dönük aktif tedbirler almak, proaktif çalışmak, tehdit ve tehlikelere müdahalede kararlılık ve feraset göstererek, tehlikeyi kaynağında bertaraf etmek, ülkenin ulusal çıkarlarını korumak için tüm potansiyeli maksimum güç ile kullanmak güvenlik bürokrasinin asli vazifesidir.

Günümüzde önemini çok kısa sürede yitiren bilginin, zaman kaybetmeden analiz edilerek her istihbarat disiplinin ürününü birbiri ile entegre ederek resmin bütünü anlamlandırmak ve hedefe zaman kaybetmeksizin angaje olmak başarıyı getirmektedir. Bu minvalde istihbarat disiplinlerine ait vasıtaların doğru kombinasyonu ve senkronizesi ile organize edilmesi başarının anahtarıdır. Aksi takdirde değersiz bilgi yığınları içinde adeta çöp evi andıran bir tablo ile karşı karşıya kalmak olağanlaşacaktır. Bu noktadan hareketle durağan bilginin harekete geçirilerek operasyonel faaliyette kullanılması Kinetik İstihbarat kavramı ile açıklanabilir. Arzulanan tablo istihbarat disiplinlerinin toplama vasıtalarından akan veri, data, görüntü, sesin kendi fonksiyonel sahalarında işlendikten sonra entegre hale getirilerek senkronize hareket üretme kabiliyeti Kinetik İstihbarat'ın bir diğer ifade şeklidir. Kinetik İstihbarat kavramı kısaca: mücadele değil müdahale konseptini esas alan, disiplinler arası füzyon temelli, pasif değil aktif, dinamik ve ofansif istihbarat anlayışı ile tehlikeyi bertaraf, tehdidi imha etme amacı kapsamında hareket edilerek ortaya çıkartılan sonuç odaklı istihbarat çalışmalarının genel adı olarak özetlemek mümkündür. Bunlarla birlikte dinamik, üretken ve sonuç odaklı operasyonel bir istihbarat metodudur.

Güvenlik iklimi, karmaşık ilişkiler ağı, sahadaki çatışma ortamında çok değişken bir süreç yaşanması, alanın dinamik karakteri, ani ve de sağlıklı kararlar verilmesinin gerekli kılmaktadır. Bu hususlardan hareketle istihbarat devletler açısından önemi her geçen gün artan bir kuvvet ve önemli bir caydırıcılık çarpanıdır. Bu nedenle biçilen role/kimliğe uygun hareket etmek için Kinetik İstihbarat kavramının artık uygulanması güvenlik bürokrasisi açısından bir zarurettir.

PKK terör örgütüne en ağır darbe vurulabilmesinin ancak terör örgütünün lider kadrosunun imhası ile mümkün olabileceği kıymetlendirilmektedir. Güçlü Devlet Konsepti kapsamında artık teröre müdahalede PİYONLARLA değil VEZİRLERLE uğraşmak gerektiği kabul gören bir gerçektir. Ayrıca kamuoyu da terör örgütünün beyin takımını oluşturan kadronun imha edilerek/etkisiz hale getirilerek terör örgütün belinin kırılması yönündeki beklentisi genel kanı olarak kabul görmektedir.

* Cumhurbaşkanlığı Külliyesi DBKM TSK Temsilcisi, hasanates@mynet.com

İSTANBUL GÜVENLİK KONFERANSI

istanbulguvenlikkonferansi.org

Hasan ATEŞ

Terör örgütlerinin karmaşık yapısı göz önüne alındığında terör örgütünün durumu ve mensupları arasındaki ilişki, Yüksek Değerli Hedef Kişi tahlili sürecinde ağırlık merkezinin analizi, hareket tarzlarının üretilmesi ve geliştirilmesi, belirlenen kritere göre önem derecesinin kıyaslanması, önceliklerin tayini ve lider kadrodan hedef seçimine yönelik en uygun kişinin belirlenmesi kinetik istihbarat açısından en önemli safhayı oluşturmaktadır.

Sonuç olarak terör örgütüne yönelik faaliyetlerde birçok Birliğin operasyon bölgelerine, intikali, iaşesi, ibatesi, lojistik desteği, uzun süren operasyon süreleri düşünüldüğünde maliyet, etkinlik faktörü ve risk değerlendirilmesi açısından alternatif bir çözüme ihtiyaç duyulmaktadır. Bu kapsamda sunulan öneri ile kısıtlı zamanda sonuç odaklı olacak şekilde karmaşık bilgileri analitik istihbarat çözümleme üretimi çalışması ile kullanışlı hale getirerek, Kinetik İstihbarat anlayışını benimseyip düşüncenin harekete geçirilmesinin birçok fayda sağlayabileceği değerlendirilmektedir. Bu çerçevede önerinin genel olarak faydaları: Devletin gücünü gösterme imkânı, dinamik karar süreci, kaynakların uygun kullanımı, bilgi ve akla dayalı planlama, koordine temelli iletişim ve organize olabilme, zaman tasarrufu, minimum personel zayıtı, yeni bir anlayış ve dönüşüm gereksinimini tetikleyebilecek bir faktör olarak sıralamak mümkündür.

Anahtar Kelimeler: (Kinetik İstihbarat, İstihbarat Disiplinleri, Yüksek Değerlikli Hedef, Ulusal Güvenlik, Terörle Mücadele)

Haşim TÜRKER*

SOĞUK SAVAŞ SONRASINDA NATO'NUN GÜVENLİK ANLAYIŞININ DÖNÜŞÜMÜ VE ASYA-PASİFİK'TE DEĞİŞEN DENGELERİN NATO'NUN GÜVENLİK STRATEJİLERİNE MUHTEMEL ETKİLERİ

Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle birlikte iki kutuplu dünya düzeni tek süper güç ABD'nin liderliğini yaptığı tek kutuplu bir hal almıştır. Bu durum yaklaşık 10 sene kadar sürebilmiş, bu süre içinde Batı Bloku NATO ve Avrupa Birliği'nin başını çektiği bir genişleme periyodu yaşamıştır. Varlığının kısa bir süre sorgulandığı bu dönemden NATO güçlenerek çıkmış ve Soğuk Savaş süresince yürüttüğü savunmaya dayalı stratejisini değiştirerek güvenliğe dayalı bir yapıya doğru evrilmiştir.

2000'li yılların başından itibaren Rusya'nın tekrar dünya siyasetinde ağırlığını hissettirmeye başlaması ve bilhassa Çin'in ekonomik olarak güç kazanması uluslararası siyasetin dengelerini değiştirmeye başlamıştır. Çin'in 2030 yılına varmadan dünyanın en büyük ekonomisine sahip olması beklenmekte ve yeni bir güç odağı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Dünyanın hâlihazırdaki en güçlü devleti pozisyonunda bulunan ABD bu gelişmeleri yakından takip etmekte ve kaçınılmaz gördüğü bu değişimi kendi kontrolü altında gerçekleştirmek istemektedir. Her değişim sancılı gerçekleşir ve dünya güç dengesinde gerçekleşmesi beklenen böylesi büyük bir değişimi bir depreme benzetirsek büyük bir fayın kırılması ile ortaya çıkacak enerji büyüklüğünün ABD ve Çin de dâhil olmak üzere bütün dünyada çok yıkıcı bir etki yaratacağı bütün tarafların tespit ettiği bir husustur. Bu nedenle her iki taraf da ortaya çıkacak enerjinin kademeli sarsıntılarla atlatılması için gayret gösterme eğilimi içinde görülmektedir.

ABD'nin dış politikasındaki değişiklikler kuşkusuz NATO'nun stratejilerini de derinden etkilemektedir. Bu çalışmada genelde küresel çapta özelde ise Asya-Pasifik bölgesinde ABD ile Çin arasındaki bu rekabetin Avrupa Güvenliği ve NATO'nun stratejilerine muhtemel etkileri irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: NATO, ABD, Çin, Asya-Pasifik, Güvenlik

* Kocaeli Üniversitesi, hasimturker@hotmail.com

YUMUŞAK GÜÇ BAĞLAMINDA ÖRTÜLÜ FAALİYETLER VE ALGI OPERASYONLARI

Örtülü faaliyetler; hükümetlerin, politik ve askeri tedbirlerin amaçlanan neticeyi vermediği hal ve pozisyonlarda devreye koyduğu, istihbarat ve askeri güçlerin birlikte kullanıldığı ya da istihbarat teşkilatının yürüttüğü faaliyetler ve operasyonlardır. Adeta “gayri resmi bir düzlemde ilan edilmemiş harp” gibi bir algıyla muhtemel rakipleri bertaraf etmeyi de kapsayan bu tip faaliyetler, asimetrik savaştan suikastlara kadar pek çok operasyon şeklini de içermektedir.

Örtülü operasyonlar, -hukuk sathı mahalli dışında kalan- ise istisna olmalıdır. Bu durumu güvenlikleştirme (securitization) adına genel geçer bir duruma sokmak devlet itibarını sarsar ve yapanları çeteleştirir.

Örtülü faaliyetlerin kapsamına; hedef olarak nitelenen ülkelerde bölücü terör unsurlarına destek olma, hükümet darbelerine teşvik ve katkı sağlama, propaganda faaliyetleri kapsamında **çeşitli** medya gruplarına gizli destekle algı operasyonları yapmayı da içine alır. Milli ve manevi değerleri gözden düşürerek, yozlaşmış bir kültür ve toplum yapısının oluşturulması yoluyla, toplumlari **önce içten, manen çökertme** ve akabinde **sömürme amacı taşımaktadır**.

Dünya sathında işleme konan küresel hegemonya mekanizmasının tamamı örtülü faaliyetlerden oluşan dört temel fonksiyonu içine alır:

- Çoğunlukla gözetleme, dinleme ve insan istihbaratına dayanan global istihbarat oluşum şebekesi,
- Tesir altına alınmış medya, gündem oluşturan beynelmilel kuruluşlar, bilgi çarpıtan düşünce kuruluşları, etki ajanları vb. unsurların yer aldığı uluslararası propaganda ve algı yönetimi ağı,
- Ülkenin rejim değişikliği ve yönetimine ilişkin senaryolarına tesir eden; askeri güç, önemli kişiler, sivil toplum kuruluşları ve kalkınma ajansları gibi örtülü istihbarat fonksiyonu olan operasyonel kurum, kaynak ve araçlar,
- Bütün bu örtülü faaliyet ve operasyonların güvenliğini ve gizliliğini sağlayacak güvenlik sistemleri.

Meşru hükümeti devirmek hatta bir rejim restorasyonu yapmak için ortaya çıkan “gezi kalkışması” ve “17-25 Aralık olayları” işte tam da algı operasyonları kalıbına giren hadiselerdir. Burada tatbik edilen operasyonlar aynı zamanda bir nevi “itibar suikastlarıdır”. Aslında burada bütün bu operasyonların altında yatan temel anlayış ;bir toplumun bütün tarihi, içtimai, dini ve kültürel kazanımlarına rağmen kendinden menkul ve kendine ait bir kanaat oluşturmayacağı varsayımdır.

Anahtar Kelimeler: Algı, propaganda, yumuşak güç, dezenformasyon, istihbarat.

* T.C. Cumhurbaşkanlığı Güvenlik Politikaları Başkanlığı, hulusigolpinar@gmail.com

Yrd. Doç. Dr. İmran DEMİR*
Yusuf Görkem GÜNER**

İSTİHBARAT ÜRETİMİNDE DIŞ KAYNAK KULLANIMI

Küreselleşmenin etkisi ve liberal politikalarla ortaya çıkan özelleşme kavramı, devletlerin birçok işlevinde olduğu gibi istihbarat üretimi faaliyetleri içerisinde de yer almaktadır. Hatta özel şirketler bazı ülkelerde, devletin normal olarak kendisinin yerine getirdiği istihbarat üretimi sürecinin hemen hemen her alanında o kadar çok yer almaktadır ki; özel şirketler ve istihbarat örgütleri arasındaki çizgileri ayırt etmek neredeyse imkânsız hale gelmiştir. Örnek vermek gerekirse; 11 Eylül 2001'de yaşanan saldırı sonrası Amerika Birleşik Devletleri istihbarat toplumunun sınırsız istihbarat ihtiyacını karşılayabilmek için hızlı bir şekilde özelleşmeye başladığı görülmüştür. Farklı doktrinlere sahip devletlerde farklı istihbarat yapılanması ve konseptleri ile birlikte farklı değişim süreçleri görmek mümkün olsa da, bazı gelişmiş ülkelerde Amerika Birleşik Devletleri'nin öncülüğünü yaptığı istihbaratın özelleşmesi dönüşümünün görülmesi mümkün olmaktadır. Fakat istihbarat üretiminde dış kaynak kullanımı konusunda Amerika Birleşik Devletleri'nin öncülük etmesi sebebiyle çalışmada model ülke olarak Amerika Birleşik Devletleri incelenecektir.

Konuyla ilgili akademik anlamda yapılan çalışmalar oldukça yetersiz bulunmaktadır. Yine de gerek devlet sektöründe gerekse akademik alanda bu konu tartışılmakta, de facto olarak ortaya çıkan bu olgunun fayda-mahzur mülahazaları yapılarak bir model oluşturmaya çalışılmaktadır. İstihbarat üretiminde özel şirketlerin kullanılması; bir yandan süratle istihbarat imkânlarının artırılması, geniş bir yetenek havuzu sunması ve sınırsız teknolojik imkânlar sunması gibi değerli fırsatlar sunarken, diğer yandan da 'döner kapı' etkisi yaratılması, aşırı harcama, istihbarata karşı koyma zafiyeti, denetim eksikliği ve uzun vadeli personel sorunları gibi birçok soruna yol açmaktadır. İstihbarat üretiminde dış kaynak kullanımının belirtilmiş olan avantaj ve dezavantajları göz önünde bulundurularak fayda ve zarar analizi yapılmaya çalışılmıştır. Aynı zamanda bu konuda kendini gösteren özel şirketlere de değinilmiştir.

Dünyada istihbarat örgütlerinin dış kaynak kullanımını optimize edecek bir model bulunmamakla birlikte alanda yapılan çalışmalar bu yönde gelişmektedir. Ulusal güvenlik ve ulusal çıkarlar üzerine inşa edilecek doğru bir model ile istihbarat üretiminde dış kaynak kullanımının büyük faydaları olacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Özel İstihbarat Şirketi, Özelleşme, Sözleşmecî Şirket, Döner Kapı, Booz Allen

Yrd. Doç. Dr. Emre BAYSOY*
İrem Ece AKPINAR**

KÜRESELLEŞMENİN GÜVENLİĞE ETKİLERİ: RUSYA'NIN GÜVENLİK STRATEJİSİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Bugün dünyanın neresinde olursak olalım tartışılan güvenlik algısındaki değişmeler, sosyo-ekonomik, teknolojik, kültürel ve politik olarak karşımıza her gün çıkmaktadır. Dünyanın pek çok ülkesinde bu sorunun etkileyen birçok tehdit algısı ve ülke konjonktürünün de ki değişmeler güvenlik algısının nasıl olması gerektiğini tartışmalarını da beraberinde getirmiştir. Küreselleşme süreciyle beraber dünya karmaşık bir dönüşüm sürecine girmiştir. Değişen yenedünya konektörü güvenliğe yönelik tehditlerin farklılaşmasına neden olurken yeni güvenlik tanımlarına yol açmıştır.

Önceleri güvenliği askeri alanda bir tehdit oluşturduğunu düşünen ülkeler ekonomik bir büyüme ekseninde güvenliği değerlendirmektedir. Yeni güvenlik anlayışı kamuoyu, çevre, iklim gibi konularla birlikte uluslararası ekonomik politikalara yön vermeye başlamıştır. Küreselleşme süreciyle güvenlik algılamalarında meydana gelen değişimler devlet stratejilerin de değişmesine, asimetrik ve çok boyutlu güvenlik anlayışına neden olmuştur. Çalışmada küreselleşme teorilerinden yola çıkarak; değişen konjonktür içerisinde Rusya'nın Güvenlik Stratejisi incelenmeye çalışılacaktır. Rusya'nın Güvenlik Stratejisi belgelerinde ortaya çıkan güvenlik kavramı ve tehdit algısındaki değişimler üzerinden değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Rusya Güvenlik Stratejisi, Küreselleşme, Güç, Devlet

*Namık Kemal Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, ebaysoy@nku.edu.tr

**Namık Kemal Üniversitesi Yüksek Lisans Öğrencisi, Küreselleşme ve Uluslararası İlişkiler Ana Bilim Dalı, ece.akpinar@hotmail.com

ALMANYA'NIN ORTA DOĞU POLİTİKASI

Küresel ekonominin önde gelen ülkelerinden biri olan Almanya (dünya 4.sü), Türkiye'de çok iyi araştırılmamaktadır. Almanya, 2008-9 ekonomik krizi müteakip Avrupa'nın adeta ekonomik lideri olarak ortaya çıkan konumunu, 2014 yılında deklare ettiği küresel boyutlu daha etkin bir dış politika hedefi ile pekiştirmek istemektedir. Bu çalışma, Almanya'nın Orta Doğu politikasını irdelemektedir.

"Almanya'nın dış politikasında Orta Doğu bölgesi ne anlama gelmektedir, bölgeye ilişkin temel politika başlıkları/dürtüleri nelerdir?" soruları bağlamında, başlıca cevaplar – her bir faktörün ayrı bir araştırma konusu olduğu hatırlatılarak – şu şekilde sıralanabilir:

- 1) Orta Doğu dünyanın enerji santrali; AB ve Almanya dünyanın en büyük enerji tüketicilerinden biri olduğundan enerji arz güvenliği açısından bölge kritiktir.
- 2) Orta Doğu, Avrupa Komşuluk Politikası ve Akdeniz İşbirliği vb. AB konseptleri ile "komşu"dur.
- 3) Değişik tanımlamalara göre 18-24 ülke, 400-600 milyon nüfusu ile Orta Doğu, ekonomik hesaplar açısından Almanya ve şirketleri için pazardır.
- 4) Güvenlik başlığında bölge hem mülteci veya yasa dışı göç hem de terörize saldırılar kaynak sahasıdır.
- 5) Almanya'nın Orta Doğu politikasında bölge ülkelerinden özellikle Türkiye, İran ve İsrail'e kritik anlamlar yüklenmekte, bu ülkeler ile değişik/çelişkili gibi görünen hedefler güdülmektedir.
- 6) Bölgede küresel oyuncu ABD'nin tasarrufları – Schröder dönemi hariç – paralelinde hareket edilmekte ve bu ülke Almanya'nın bölgede ekonomik çıkarları doğrultusunda yönlendirilmeye çalışılmaktadır.
- 7) Devlet dışı aktörlerden azınlıklar, Hıristiyan topluluklarla (örneğin Yezidiler veya Kürt halkları) yasal, kritik konumda olan kimi illegal oluşumlarla (örneğin PKK) kayıt dışı ilişki yaklaşımları ile bölgede siyasi nüfuz tesis etme hedefindedir.
- 8) Gerek Şark Enstitüsü (Orient Institut) gerekse üniversite araştırma birimleri vasıtasıyla bölgeye yönelik bilimsel alt yapı bir kültürel diplomasi izlenmektedir.

Orta Doğu'ya yönelik derinlikli bir politikayı tarihsel ve politik kısıtlardan ötürü kısmen oluşturabilmiş olan Almanya, günümüzde sessiz diplomasi yöntemi ve çelişki içeren politikaları ile yukarıda açıklanan 8 başlıkta politika üretmektedir. Ekonomik girişimlerinden şarkiyatçılığına bu ülkenin Orta Doğu politikalarının daha geniş bir irdelemeyi hak ettiği aşikârdır.

Anahtar Kelimeler: Almanya, Orta Doğu, II. Wilhelm, Merkel, Şark Enstitüsü

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi, ismailermagan@googlemail.com

Javed ZAFAR*

POST COLD WAR EURASIAN GEOPOLITICS AND NEW STRUGGLE FOR THE HEARTLAND AND RIMLAND

The emergence of industrial and colonial powers is characterised by competition and confrontation to control the world's natural resources, strategic locations, routes and markets for their security and progress. Many theories and ideas have also been put forwarded to explain as how to command, control and rule the world. Among them Mackinder's heartland theory's played important role in shaping the contemporary geopolitical ideas. According to this theory if anyone wants to control and rule the world he will have to or should first control Eastern Europe and if he controls Eastern Europe he can control Heartland and any one get success to control Heartland can rule the World. Heartland comprises Russia, Central Asia and some parts of Eastern Europe. As a result of this, major world powers including Russia, Britain, and Germany rush to design their military and foreign policy to control Heartland.

Later Nicholas Spykman presented new idea of Rim land though Spykman's theory was based on Mackinder's heartland but he proposed the idea the to control the world, Rim Land is more important.

Heartland theory divided world in three major part, Herat Land, Inner crescent and outer crescent. In inner crescent comprise Middle East, South and East Asia, Western Asian parts including Japan, China, East and South China Sea and West Europe. Inner crescent of Heartland is basically Spykman's Rimland.

Proposed paper will discussed theoretical structure and approaches of theory of geopolitics and how global politics was influenced by that.

China as a big economic and military power is also trying to influence the Eurasian region in many ways. Its aggressive One Belt One Road (OBOR) policy, 16+1 trade framework with Central and Eastern European countries and New Silk Rout are main strategic and policy tools. China's initiatives in the form of China Pakistan Economic Corridor (CPEC) and priority base policy towards Central Asian Region (CAR) are also aimed at achieving its dominance in the region. China is also strengthening its positing in Middle East and Mediterranean region. Proposed paper will also analyse China's role and place in struggle for Heartland and Rim land. Paper will also examine China's policy and efforts in Eurasian geopolitics.

Russia has always been a playground and a player of Eurasian and Heartland politics. In other words, Russia always dominated in the politics of this region. After a period of 20 years since 1991, it is trying to participate very actively in Eastern Europe, Central Asia and Middle Eastern politics. US and West also consider emerging Russia and threat in the way of their global domination as Russia intervene in Syria, so west think Russia may contain in Eastern Europe and they already in Afghanistan and Central Asia. Russia is not only focusing on heart land but intensively engaging in Rimlend area also, Russian involvement in Middle East and North Africa region may be seen in the context that After heartland region

* Centre for Study and Research, New Delhi, tojavedzafar@gmail.com, jzunivers@gmail.com

Javed ZAFAR

now Russia making strong position in Rimland Area. Proposed paper will discuss Russian geopolitical thinking, approaches and policy in Heart Land and Rim Land.

US and European powers are also deeply engaged in Eurasian geopolitics not only because they are the part of this region but Russia's emergence and evolving Russia-China partnership in this and other regions has also warranted this. Experts like Brzezinski advocate the US domination in Eurasian space. US still following the policy to control the heartland and world island and Eastern Europe is the key. Currently US and European powers with their military alliance 'NATO' are deeply engaged against Russia in Eastern Europe and trying to influence Central Asia and other region of Eurasian geopolitical structure. There is an ideological group in US who advocate US hegemony on globe or to control the world in other language. US pollicise in Middle East, South Asia, Pacific area and Central Asia may be seen in the context to US aspiration to control the world. Proposed paper will analyse the US policies to control and influence Heart Land and Rim Land.

Key Words: Eurasia, Geopolitics, Geo-strategy, Central Asia, Heart land

Dr. Kubilayhan ERMAN*

ÇATIŞMA ÇOCUKLARI: AFGANİSTAN'IN KAYIP NESİLLERİ

Savaş veya silahlı çatışmalar ortaya çıkardıkları sınırlan(a)mayan şiddet ve kalıcı etkileri ile savaşın yanı sıra sivilleri daha geniş bir mekânda ve zaman diliminde etkilemektedir. Özellikle 20. yüzyılda barış çabaları ile öne çıkan uluslararası örgütler ve/veya çok taraflı paktlar ile antlaşmaların savaş ve çatışmaları engellemede yetersiz kaldıkları görülmektedir. 19. yüzyılda uluslararası sözleşmelerle belirginleşmeye başlayan savaş hukuku ve bugün dönüştüğü haliyle insancıl hukuk ise çoğunlukla var olduğu kabul edilen iyi niyetli yaklaşımlara rağmen yasal boşluklar ve yaptırım yetersizliği nedeniyle sivillerin tam anlamıyla çatışmalardan korunmasını sağlayamamaktadır.

Soğuk Savaş'ın sonunda ve ardından değişen uluslararası sistemde ortaya çıkan çatışmalar kategorik olarak çoğunlukla iç savaş niteliğini taşıırken Afganistan bir iç savaştan çok fazlasına deneyimlemiştir. Afganistan'da Sovyet yanlısı hükümete karşı 1979 yılı mart ayında ortaya çıkan ayaklanmalarla başlayan silahlı çatışma süreci Sovyet askerî müdahalesi, buna karşı koyan Afgan direnişçilerinin 1992 yılı sonrasındaki iktidar mücadelesi, Taliban hakimiyeti ve 2001 yılından itibaren gerçekleşen NATO müdahalesi dönemlerinde değişim ve dönüşüm geçirmekle birlikte siviller ve onların en hassas kesimi olan çocukları farklı biçimlerde etkilemiş ve etkilemeye devam etmektedir.

Çatışmalara içkin şiddetin neden olduğu ölümler ve sakatlanmaların yanı sıra ülke içinde yer değiştirme veya sınır ötesine göç kısa vadede ortaya çıkan sonuçlardır. Süregiden şiddetin varlığı, aile bireylerinin kaybı veya birbirinden ayrılmak zorunda kalmaları, çatışma taraflarının sivillere kötü muameleleri, kargaşa ortamında ortaya çıkan radikal terörist örgütlerin saflarına katmak üzere çocukları hedef almaları, gelecek endişesi ve güvensizlik özellikle çocukları derinden etkileyen travmatik koşulları yaratmıştır. Silahlı çatışmaların neden olduğu fiziksel tahribat, devlet aygıtının ülkedeki egemenliğinin zedelenmesi ile ekonomik sorunlara bağlı olarak eğitim ve sağlık hizmetlerinin karşılanamaması çocukların rehabilitasyonunu güçleştirmektedir. Bu çalışmada; Afganistan halkının maruz kaldığı ve kırk yıla yaklaşan süreçte gerçekleşen işgal ve işgale karşı mücadele, iç savaş ile terörist örgütlere karşı sürdürülen düşük yoğunluklu savaş koşullarından Afganistan'daki çocukların nasıl ve ne derece etkilendikleri insancıl hukuk bakış açısıyla ele alınmış, uluslararası örgütlerin çalışmaları çerçevesinde ve sayısal verilerin desteği ile incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Afganistan, Çocuklar, Silahlı Çatışma, Uluslararası Örgütler, İnsancıl Hukuk

* Giresun Üniversitesi, kubilayhaner@gmail.com

NATO'NUN GÜVENLİK ALGILAMASI: TRUMP'LA BİRLİKTE GELECEĞİ

Güvenlik dünya üzerinde yaşayan tüm devletler ve toplumlar için önemi artan bir unsur olarak görülmektedir. Uluslararası örgütler ve devletlerin ortaya çıkan yeni tehditlerle mücadele edebilmesinin ancak aralarında yapacakları güçlü bir işbirliği sayesinde mümkün olabileceği anlaşılmaktadır. NATO gibi güvenlik örgütünün hem bölgesinin hem de küresel güvenliği sağlamasında geliştireceği güvenlik politikalarının ve stratejilerinin önemi büyüktür. Bu bağlamda NATO'nun ABD'nin yeni başkanı Trump'la birlikte yeni tartışmalar içine girdiği görülmektedir.

Soğuk Savaş'tan sonra ikinci kez NATO'nun sorgulanması hem üye ülkeler hem de diğer ülkeler için yeni güvenlik anlayışlarını benimsemelerine fırsat tanıdığı görülmüştür. Özellikle NATO üyesi de olan AB ülkeleri arasında yeni tartışmaların yaşanmasına neden olmuştur. Yine NATO'da jeopolitik önemi ve eski bir üyesi olma nedeniyle Türkiye ile ilişkilerde yaşanan tartışmalarda ittifakın geleceği ile ilgili tartışmaların gündemde kalmasını sağladığı görülmektedir. NATO, Trump'la birlikte hem Avrupa ülkeleri hem de Türkiye ile ilişkilerinde yeni bir döneme girmiştir. Bu kapsamda NATO'nun görev alanlarını yeniden gözden geçirmeye çalıştığı ve yeni güvenlik politikalarına geçmeye çalıştığı görülmektedir. Bu bağlamda çalışmada özellikle küresel terörizmle mücadelede ve Rusya ile yaşanan krizlerde NATO'nun nasıl bir güvenlik anlayışı içine gireceği ve İttifak içinde yük paylaşımının nasıl bir işbirliği içinde çözümlenileceği İttifak'ın kuruluş amaçlarından ayrılmadan sunulmaya çalışılacaktır.

NATO içinde bulunduğu sorunlarını çözemediği takdirde son dönemde ortaya çıkan yeni tehditlerle mücadelede başarılı olması zor olacaktır. Bu çalışmada, NATO'nun yeni güvenlik politikaları ve stratejileri ve ABD'nin Trump'la hem Avrupalı üyeleri hem de Türkiye ile olan ilişkilerinde ortaya çıkan görüş farklılıkları konuları ele alınmaktadır. Özellikle Arap Baharı denilen süreçle başlayan Ortadoğu'da yaşanan iç çatışmalar ve bu bölgede ABD-Rusya arasındaki vekâlet savaşlarının NATO'yu yeniden ön plana çıkaracağı değerlendirilmektedir. Bu bağlamda çalışmada son dönemde NATO'nun yeniden sorgulanması analiz edilmektedir. Bugün bakıldığında ise NATO benzeri bir örgütün olmadığı gerçeği görüldüğünde elinde bulundurduğu askeri gücüyle İttifak'ın küresel güvenliğin sağlanmasında gelecekte de rolünü devam ettireceği anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: NATO, ABD, Güvenlik, Güvenlik Politikaları, Strateji, Barış

* Uluslararası İlişkiler, TSK'dan Emekli, Lyigittepe26@gmail.com

■ OPSEC MODEL AND APPLICATIONS

OPSEC (Operations Security) model was developed during the Vietnam War era as a part of military strategies to protect critical information, analyzing vulnerabilities and threats, assessing risks and applying proper countermeasures. 5 steps OPSEC model have been functional for US Army's operational security and used by other NATO members as well. When threats have spread widely in 21st Century OPSEC began to be used and applied in a more general context of security world.

Today even in cyber security this model serves practically for protection of critical data and information. In this paper we are going to proceed in two levels: on the one hand we will explain the OPSEC principles, steps and conceptual aspects through the main sources of this field; on the other hand we will discuss applications of the model in real world (military, politics, industry, Etc.) via some explanatory examples and its potential usages for securing modern life and societies. Our approach will be based on an interdisciplinary view with references to sociology, security studies and management.

Keywords: OPSEC, security studies, sociology of security, security management, information security, cyber security, risk society.

* Uşak University, Head of Sociology Department, kubilayakman@gmail.com

21. YÜZYIL FİKİRSEL MÜCADELE ÇAĞINDA GÜVENLİĞİ SAĞLAMININ ARACI OLARAK KAMU DİPLOMASİSİ VE YUMUŞAK GÜVENLİK

Bu araştırmada analizin başlangıç noktası olarak Soğuk Savaş sonrası uluslararası sistemin temel çatışma dinamiğinin fikirsel mücadele olduğu varsayımından hareket edilmiştir. Kamu diplomasisi perspektifi çerçevesinde 21. yüzyılda güvenliğin öncelikle yumuşak güvenlik çerçevesinde sağlanabileceği irdelenmiştir. Bu çerçevede kamu diplomasisi, yumuşak güvenlik ve yumuşak güç araştırmanın kavramsal çerçevesi olarak belirlenmiştir. Araştırmada kamu diplomasisi, toplumlarla iletişim ve diyalog yoluyla güvenliğin sağlanması olarak kavramsallaştırılmıştır. Ardından Terörizm gibi sert güvenlik tehditlerinin daha ortaya çıkmadan onların yumuşak güvenlik unsuru olduğu kaynak ve kökenleriyle mücadele yöntemi olarak kamu diplomasisi sunulmuştur. Bu bağlamda günümüzün en önemli tehdit unsuru olan terörizme karşı kamu diplomasisinin terörist fikir, anlatı ve aşırıçılık ideolojileriyle mücadele yöntemi olduğu argümanı savunulmuştur. Dolayısıyla kamu diplomasisi, terörizm ve fikirsel çatışma çağında güvenliği sağlamanın bir aracı olarak tekrar önem kazanmaktadır. Bu anlamda kamu diplomasisi-güvenlik ilişkisi bakımından kamu diplomasisinin 'güvenlik üretici araç' ve güvenliği sağlamaya yönelik bir 'angajman stratejisi' olduğu ileri sürülebilir. Kamu diplomasisinin iletişim yönetimi, algı yönetimi ve kültürler arası etkileşim ve enformasyon programlarıyla güvenliği sağlama politikası olduğu tezi geliştirilmiştir. Bu çerçevede kamu diplomasisinin iletişimsel, toplumsal ve kültürel düzeyde güvenlik sağlayıcı bir strateji olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte kamu diplomasisi, yumuşak güç diplomasisiyle yumuşak güvenlik üreten bir politika olduğu saptanmıştır. Bu çerçevede sert güvenlik kurumu olan NATO'nun Kamu Diplomasisi Birimi (Public Diplomacy Division) ile yumuşak güvenlik üretmeye yönelik kamu diplomasisi politikası geliştirdiği ve müdahil olduğu uluslararası çatışma bölgelerinde İnsani yardım diplomasisi, enformasyon diplomasisi ve sivil-asker diyalog girişimleri yürüttüğü ortaya konmuştur. Özellikle Afganistan ve Balkanlarda NATO'nun yumuşak güvenlikle mücadele yöntemi olarak kamu diplomasisi uygulamaktadır.

* Kırklareli Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Kamu Diplomasisi Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü, eksimuharrem@gmail.com

Murat PAPUÇ*

AKILLI ŞEHİRLER- KRİTİK ALTYAPILI / STRATEJİK TESİSLERDE GÜVENLİK YÖNETİŞİMİ

Hizmet ve mal üretim sürecini etkileyen, güvenlik, savunma ve emniyet alanları ve bu alanlarla ilişkili sektörlerde güvenliğe “tehdit ve unsurları”, uluslararası düzeyden ulusal yapıya kadar makro boyutta, sektörün veya işletmenin özelliklerine göre ise mikro boyutta ölçeklerle belirlenmektedir.

Her alanda ve sektörde mal ve hizmet üretiminin kesintisizliğini önceleyen “tehdit ve unsurları” farklı ölçeklerde belirlenmekte, farklı ölçekler stratejinin, siyasetin ve mühendisliğin konusu edilmektedir.

Mal ve hizmet üretiminde kesintisizlik, “İş süreçleri” ile “iş sürekliliği” ni devlet kurumlarının, iş dünyasının ve akademinin farklı önceliklerle kurguluyor olması ille beraber, tehdit ve unsurlarında farklı düzeylerde ve saiklerle – ölçekler dışında da- belirleniyor olması sürecidir. Sürecin farklı kurum ve kuruluşların görev-yetki-sorumluluk çerçeveleri çizmeleri başta iş sürekliliğini riske etmekte ve güvenlik, savunma ve emniyet başlıklarında boşluklarına neden olmaktadır.

Güvenlik boşluğu vurgusunda konu edilen “güvenlik” savunma odaklı olarak üretilen -koşulsuz savunmacı güvenlik anlayışından farklı olarak hizmet ve mal üretiminin sürekliliğini merkeze koyan “güvenlik hizmeti” anlayışıdır. Güvenlik ile ilişkisi ise “Savunma “ konseptli güvenliktir. Emniyet ise güvenlik ve savunmanın dışında riskler ile daha doğrudan ilişkili bir alanı tarif etmektedir.

Güvenlik hizmeti ile emniyetin, Savunma argümanlarının birbirinin yerine kullanılması başlıbaşına sorun olmakla birlikte, her üç alanın tehdit ve unsurlarının boyutları ve ölçekleri devlet kurumlarında, iş dünyasında ve akademiye farklı önceliklerle belirlenmelidir.

Güvenlik boşluklarındaki belirsizliklerin en aza indirilmesi için “İş sürekliliği güvenliği” stratejik, yönetsel (siyasal) ve uygulama (mühendislik) düzlemlerinde senkronize edilmelidir. Bu düzlemlerde iş sürekliliği ile güvenlik hizmetinin kesiştiği kavram olan “İş süreci güvenliği” ;

- Mülkiyet Güvenliği ve Koruma (Fizik Özel Güvenlik)
 - İş Sağlığı ve Güvenliği
 - Acil Durum ve Afet Yönetimi (İş Sürekliliği Güvenliği)
 - Bilgi Teknolojileri ve Güvenliği (Siber Güvenlik)
 - Tedarik Zinciri Güvenliği
- disiplinlerinin konusudur.

* Güvenlik, Savunma ve Emniyet Yönetişimi Akademisi Derneği Yönetim Kurulu Başkanı, mpapuc@gmail.com

Sıralanan disiplinlerin nihai yönelimi mal ve hizmet üretiminin kesintisizliğini hedefleyen “İş süreci güvenliği” dir /olmalıdır.

İş devamlılığına konu edilen “süreklilik” ile “süreç” in güvenlik hizmeti ile ilişkisi ise hizmet ve malın üretildiği “mekân ile zaman” a içkindir. Yani “iş yeri” ve “iş akışı” üretim için “fiziki güvenlik” olduğu kadar işin sürekliliğini hedefleyen “ Güvenlik Süreç Yönetimi” dir .

Sıralanan disiplinlerin farklı öncelik, farklı karar alma metod ve teknikleri ile kurgulanmış, yasalaştırılmış ve modellenmiş olması var olan ve kronikleşmiş güvenlik boşluklarını daha da derinleştirmektedir.

Hizmet ve mal üretim süreçlerinde olası bir aksama, sorunun ilişki kurulduğu disiplinin argümanları ile tarif edilmesi, salt savunmacı güvenlik anlayışı ile irdelenmesi, sorun ile çözümler arasında doğrusal ilişki kurulmasına ve dahası sorunun kaynağının –yani türediği tehdit ve unsurlarının- belirsizleşmesine neden olmaktadır. Sorun ve nedenler arasındaki ilişki her zaman görüldüğü kadar doğrusal olmamakta, güvenliğin muğlak olduğu dönemler ise ardıl değil, birbirini kesen ve örten “kriz yönetimi” ile aşılmaya çalışılmaktadır

Güvenlik boşluklarının ortadan kaldırılması adına geliştirilen konseptin oluşturma adımlarını şöyle sıralayabiliriz;

- “Türkiye Güvenlik Modeli” nin “Kurumsal Güvenlik Savunma ve Emniyet Yönetimi” içeriği ile yapılandırılması
- Devlet kurumlarının savunma konsepti ile iş dünyasının farklı önceliklerinin gözetilmesi,
- Güvenlik ve emniyete ilişkin disiplinlerin “İş Sürekliliği” prensibi ile entegre edilmesi,
- Güvenlik Savunma ve Emniyet “Stratejisi”, “Süreç Yönetimi” ve “Mühendislik/Mimari” “Sosyoloji/Psikoloji” si ile yapının kurulması,
- Kritik Altyapılı/Stratejik tesislerin güvenlik modellerinin oluşturulması
- Tehdit ve unsurlarını belirlerken “yerel ölçütler” ve gerçekliklerin taban alınması.

Dr. Nejat TARAKÇI*

DOĞU AKDENİZ ENERJİ DENKLEMİNİN BÖLGE GÜVENLİĞİNE ETKİLERİ

Kadim medeniyetlerin beşiği Doğu Akdeniz 2008 yılında keşfedilen doğal gaz ve petrol nedeniyle yeniden dünya gündemine gelmiştir. Bu olgu kaynakların çıkarılması, işletilmesi ve güvenli bir şekilde arzı sorunu yanında, bölge ülkeleri arasında enerji tabanlı ekonomik çıkar çatışması olarak da öne çıkmaktadır. Bu haliyle yeni Basra Körfezi olarak adlandırılan Doğu Akdeniz aynı zamanda ABD ve Rusya gibi küresel güçlerin de dolaylı çatışma ve rekabet alanı hale gelmiştir. Bu ülkelerin bölgedeki politikalarının esas amacı,

- Doğu Akdeniz'deki yeni enerji kaynaklarının kendileri tarafından kurulu ve halen devam eden bölge ve küresel enerji dengelerini bozmasını engellemek,
- Birbirlerinin enerji ekonomisi üzerinden bölgede siyasi ve askeri nüfuz alanı kazanmasına mani olmaktadır

Bu bağlamda son 10 yıldan bu yana devam eden bölgedeki kriz ve sıcak çatışmalarının tamamı Doğu Akdeniz'de yeni tesis edilmeye çalışılan enerji denklemi ve buna bağlı güvenlik sorunları ile ilgilidir. Bölgenin diğer bir stratejik bağlantısı Basra Körfezi ile ilgilidir. İran'ın genişleyen siyasi, ekonomik ve dolaylı askeri güç kullanımı Körfezin enerji kaynaklarının boru hatları ile Doğu Akdeniz'e taşınmasını gündeme getirmiştir. Bu yeni durum, Doğu Akdeniz'in yeni keşfedilen enerji kaynakları da dikkate alındığında tüm Ortadoğu siyasi yapısının değişmesini gerektirecek gelişmelere yol açabilir. Çalışma bu parametreleri Türkiye'nin milli çıkarları üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğu Akdeniz, Enerji, Küresel Güçler, Basra Körfezi

* Dr. Jeopolitikçi ve Stratejist; ntarakci@gmail.com

Nurgundan KUT*

AFRİKA; BUGÜN VE GELECEKTE GÜVENLİK DEMOGRAFİSİ

Afrika, kapitalizmin arzuladığı klasik pazarlar gibi değildir. Nüfusun satın alma gücü, dünyanın geri kalanına kıyasla düşük olsa da, ucuz emek gücü ile bol miktarda doğal kaynak ihtiva etmesi nedeniyle, gelecekteki potansiyeli itibarı ile dünya üretiminde, Çin gibi sanal bir tekel için bile uzun vadede ciddi bir rakip haline gelecektir. Çin'in kıtadaki uzun vadeli yatırımlarını göz önüne alacak olursak, mevcut durumun düşüncemizi doğruladığını görebiliriz.

Afrika coğrafi konumu itibarı ile Ortadoğu bölgesinde mevcut ham petrol ticaret yollarını hariç tutarsak, Uzakdoğu ve Avrupa arasındaki ticaret yollarının merkezinde bulunmaktadır. Dünya ticaretinin büyük bir kısmının Süveyş Kanalı civarında yoğunlaştığını düşünecek olursak, Afrika'nın uzun vadeli küresel stratejik önemi daha da belirgin hale gelir. Ancak; yine de Afrika kıtası ihmal edilmiş bir kıtadır. Bugün Afrika'yı ihmal edenler, yarın dünya ticaretinin geleceğinde dışlanacaklardır.

Afrika'nın bu günkü istikrarsızlığının sebeplerinin başında; "Sömürgecilerin ayrılırken bıraktıkları sınır problemleri, aynı etnik kökenden gelmeyen karışık nüfus grupları, aynı dinden olmayan karışık nüfus grupları, nüfusun büyük bir oranda eğitimsiz olması ve yoksulluk" gibi konular gelmektedir. Bu durumda en iyi çözümün uzun vadeli yatırımlardan geçtiği aşikârdır. Bu sorunlara tek bir çözüm üretmeye kalkışmak da "cahillik" olur.

Türkiye'nin ana hedefi, esasen "istikrarlı bir şekilde yürürlükte olan "Süveyş Kanalı" ile ticaret yolunu sürdürmek ve geliştirmek" olarak belirmektedir. Ancak; gelecek 50 yıl içinde kullanılacak yöntemlerin de bu günden belirlenmesi, yapılacak istikrarlı, güvenilir ikili anlaşmalara dayandırılması ve bu anlaşmaların korunması hususları da düşünülmelidir.

Türkiye Afrika'da uygun bir bölgede/uygun birkaç ülke ile fayda sağlayacak uzun vadeli ilişkileri şimdiden kurarak erken bir başlangıç yapmalıdır.

Bölge seçimi açısından bölgesel öncelik, örneğin Doğu Afrika, Orta Afrika, Batı Afrika ve Güney Afrika için tartışılabilir. İlgili katılımcılar ile öncelikle bir kalkınma ve işbirliği konseyi oluşturulmalıdır. Diğer yabancı güçler ve onların bölgeye olan ilgileri de göz ardı edilmemelidir. Doğal olarak bu tür gelişmeler, Çin, ABD ve İngiltere gibi ülkelerin ilgisini çekecektir. Mesele, barışçıl bir ekonomik kalkınma sağlamaktır. Türkiye, bunları uygulayabilmek için ekonomik kapasiteye sahip olmalıdır, ancak; daha da önemli olan, politikacıların ve imalat sanayinin bu konuda uzun vadeli bir bakış açısına sahip olmasıdır.

Bu bağlamda; Afrika'da belirlenecek ülkeler ile erken başlangıç için;

* Güvenlik, Savunma ve Emniyet Yönetişimi -Akademisi- Derneği Dernek Üyesi, Savunma Sanayi Komitesi Başkan Yardımcısı, nurgundan.kut@guvenlikyonetisimi.org.tr

- Gelişmiş iletişim için dil öğrenci değişim programı,
- Gelişmiş iletişim için BT altyapısı,
- Uzun vadeli eğitim hedefleri için akademik değişim programları,
- Hükümetin desteklediği ve teşvik ettiği sanayi işbirliği,
- Ülkeler arası ikili ticaret anlaşmaları,
- Ticareti düzenleyecek serbest ticaret bölgeleri,
- Limanların ve havaalanlarının lojistik altyapılarının geliştirilmesi,
- İkili savunma anlaşmaları,

vakit kaybetmeden hayata geçirilmelidir.

Hatırlanması gereken bir diğer husus, bir ülkenin savunma yardımı talep etmesi durumunda, tahsis edilen güçleri kullanma becerisi. Bir örnek verecek olursak "TSK'nin organik hava nakil kapasitesinin sınırlandırılması". Örneğin Katar'ın kendi C-17 uçakları ile bazı ağır malzemenin nakli için hava yolu taşımacılığı yapması yerine, bu alanda Türkiye'nin hava ve su üstü lojistik kapasitesini kullanmalıdır.

Birleşik Krallığın, Ortadoğu ve ötesindeki bölgelerde bulundurduğu güç, bu gün aşırı ve gereksiz gibi gözükse de, 40 yıl sonra sorunlara cevap veremeyecek bir duruma gelebilecektir. O zamana kadar Türkiye, örneğin sivil havacılığı vasıtasıyla bu ulaştırma hareketini kendi bünyesinde başarmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Uzun Vadeli Geliştirme, Stratejik Yatırımlar, Stratejik Ortaklıklar, Yumuşak Gücü Yansıtmak, Küresel İlgi.

James OKOLIE-OSEMENE *

COLLABORATIVE SECURITY GOVERNANCE IN EUROPE: A STUDY OF TURKEY AND FRANCE

Turkey and France have witnessed unusual security threats in recent times with attendant implications for human security. The security threats have necessitated search operations, security patrols and ban on travelling with some items at the airports. The paper adopts participant observation and secondary sources as methods of data collection. Using a case study research design, the paper examines the dimensions of security collaboration and grand strategy of both countries at the international airports which host travellers from all parts of the world and thousands of flights on a daily basis. The study areas include Nice in France and Istanbul, Turkey. It interrogates the role of state security providers in regulating the activities of Outlaw security providers in order to fend their threats to human and national security.

This paper argues that France and Turkey had to rethink their grand strategy owing to the asymmetric conflict waged against the Middle East by the Islamic State and other extremist groups. This spate of violent extremism has greatly transform the security apparatus in both countries. The paper suggests that apart from reviewing their immigration policies, both countries should mainstream informal peace education to their de-radicalisation programmes and also promote human rights protection to discourage the establishment of safe havens by the merchants of violence. This will have appreciable impact on peace and security in Europe. A review of early warning and response systems by security agencies in both countries will increase security consciousness and reorientation of the people on safety measures. This will complement the use of modern technology in facilitating their grand strategy as far as asymmetric threat is concerned.

Keywords: Security governance, France, grand strategy, Europe, Turkey.

* Institute for Peace and Strategic Studies, University of Ibadan, Ibadan, Nigeria okolieosemenej@gmail.com

EMPERYALİZMİN YENİ YÜZÜ: ALGI YÖNETİMİ

Tarih boyunca kişilerin daha sonrasında toplumların ve devletlerin birbirlerine üstünlük kurma yöntemi olan savaşlar büyük insan kıyımlarının, asker, sivil ve maddi kayıpların olduğu 1. ve 2. Dünya Savaşlarından sonra istenmeyen hatta çekinilen bir hâkimiyet yöntemi olmasına rağmen binlerce yıllık insanlık tarihinde sadece 236 yıl barış durumu yaşanması savaşların kaçınılmaz olduğunu göstermiştir.

Özellikle 2. Dünya Savaşından sonra yerle bir olan Avrupa devletlerinin enerjilerini yeniden toparlanmak için kullanması, siyasi olarak Dünya sahnesinden geri çekilmelerine sebep olmuş, sahne savaşa girerek müttefiklerin kesin zaferini sağlayan Amerika Birleşik Devletleri ile Sovyetler Birliğine kalmıştır. İlerleyen zamanlarda bu iki devletin birbirine hâkimiyet kurmak için mücadelesine tanık olacak dünya için yeni dönem başlamıştır.

2. Dünya Savaşından sonra ABD'nin askeri üstünlüğüyle birlikte siyasal üstünlüğü de fark edilmeye başlamış; ekonomik yardımlar, krediler, askeri yardımlarla birlikte ABD yavaş yavaş hedef ülkelerle yakın ilişkilere girmiş. Savaşta ciddi oranda hasar gören ülkelere yapılan yardımlar ise ABD'nin bu ülkelere emperyalist amaçlar için sızmasına kapı aralamıştır. İlk olarak yapılan yardımlarla hedef ülkelerle temas kuran ABD, sonrasında kendisine karşı oluşabilecek muhalefeti de ülkelerin halklarının da kendi fikirleri doğrultusunda düşünmesini sağlayarak engellemek istemiştir. İlk olarak propaganda yöntemleri kullanılarak yapılan çalışmalar ilerleyen aşamalarda ABD Savunma Bakanlığı tarafından türetilen "algı yönetimi" kavramıyla yeni bir boyut kazanmış, J. Nye'nin ortaya koyduğu yumuşak güç kavramıyla modern aşamaya geçmiştir.

Günümüzde iletişim ağlarının genişliği, çeşitliliği ve kolay ulaşılabilmesi bilginin anında bu imkânlarla sahip her bölgeye, şehre ve kişilere ulaşmasını sağlamıştır. İnternetin gelişmesi, hemen hemen herkesin elinde bulunan bilgisayar, telefon gibi araçlarla internete bağlanabilmesini ve istediği an istediği bilgiye ulaşmasının önünü açmış sonuçta da kişileri algı yönetimine açık hale getirmiştir.

İşte bu çalışmada; emperyalizmin ülkeleri ele geçirmek amacıyla öncelikle hedef ülkede yaşayan toplum üzerinde ne gibi algılar oluşturmak ve/veya değiştirmek istediği, özellikle de algı yönetimi açısından ikna ve inandırıcılığı artırmak maksadıyla tematik yapı, arka plan bilgisi hangi unsurlara nasıl yer verdiği hedef ülkelerin toplumlarının zihinleriyle nasıl oynadığı tüketim toplumuna dönüştürme ile ahlaki çöküntünün, rıza imalatının, sosyal farklılıkları hedef alarak sosyolojik savaşa sebep oluşlarının kitle psikolojisi ve politik psikoloji temelinde yapılan çalışmalar, son olarak da algı yönetiminin önemli prensiplerinden biri olan seçilmiş doğruların nasıl yönlendirildiğinin araştırılması, kitaplar, dergiler, erişime açık tezler ve haberlerden derlenen Türkiye ve Dünya'dan örneklerle açıklanması amaçlanmıştır.

Anahtar kelimeler: Algı Yönetimi, Medya, Manipülasyon, Kitle psikolojisi, Rıza imalatı

* Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı Güvenlik Politikaları Başkanlığı, omerfarukkusutoglu@gmail.com

Yrd. Doç. Dr. Onur OKYAR*

KOPENHAG EKOLÜ'NDEKİ EKSİKLİĞİN MEZHEP ÇATIŞMALARINA ETKİSİ: ORTADOĞU'DA GÜVENLİKLEŞTİRMENİN SINIRI

Kopenhag Ekolü güvenliğin nasıl sağlanması gerektiğini açıklayan ve günümüzde geçerliliğini koruyan önemli bir okuldur. Bu ekolden önce güvenlik, klasik realist paradigmanın ölçütleri içerisinde, askeri ve ekonomik güvenlik olarak tanımlanmış/algılanmış iken bu ekolle güvenliğin aslında beş faktör üzerinde şekillendiği iddia edilmiştir. Buna göre ulusal ya da uluslararası güvenliğin tesisi için askeri, siyasi, ekonomik, çevresel ve toplumsal güvenliğin bir arada bulunması gerekmektedir. Ekolün ikinci teorisi Bölgesel Güvenlik Yapısı'dır. Bu teoride Sovyetlerin yıkılmasından sonraki güvenlik sistemi incelenmiş ve Medeniyetler Çatışması teorisine alternatif bir teori geliştirilmiştir. Buna göre güvenlik, bölgesel alt sistemler arası bağımlılıklar ekseninde şekillenmektedir. Devletlerin çıkar, kültür, din/mezhep, etnisite ve çatışma potansiyelleri bağlamında hem coğrafi olarak yakın hem de karşılıklı bağımlı olmaları bölgesel güvenliği artırmaktadır. Devletler arası bölgesel güvenlikte tarafların tehdit algılamaları da benzerdir. Bu bağlamda bölgesel güvenlik açısından tarafları bir arada tutan iki temel etmen coğrafi yakınlık ve tarihi ilişkilerdir (tarihsel determinizm). Bu şartlar altında bölgesel güç dengesi oluşmakta ve çatışmasızlık yaşanmaktadır. Ekolün üçüncü teorisi ise güvenlikleştirmedir. Buna göre devletler, kısaca, yaratılmış tehditlere karşı mücadelede kamuoyunu ikna ederek meşruiyet kazanmak amacıyla herhangi bir konuyu güvenlikleştirebilirler. Bu teorinin en önemli parametreleri kurgu ve kazançtır.

Bu çalışma, uluslararası güvenlik teorilerinde yeni bir paradigmaya ihtiyaç olduğu varsayımıyla yola çıkmıştır. Bu bağlamda çalışmada Ortadoğu'da; etnik, dini/mezhebi, bölgesel rekabet gibi sebeplerle çıkan çatışmalar çerçevesinde, Batının kendi güvenlik algılamaları sonucu ortaya koyduğu bir güvenlik teorisi olan Kopenhag Ekolü'nün eleştirisi yapılacak ve Ortadoğu'da bu ekolün neden çözüm getirmediği ve/veya işlemediği sorgulanacaktır. Çalışmanın hipotezi, Ortadoğu'daki çatışmaların Batının teorileriyle çözülemeyeceği, çözülebilmesi için Kopenhag Ekolü'ndeki toplumsal güvenliğin yeniden tanımlanması gerektiği üzerine bina edilecektir. Zira toplumsal güvenlik üç faktör ile şekillenmektedir; etnisite, din ve toplumsal cinsiyet. Bu faktörlerin dünyada en çok çatışma çıkardığı coğrafyaysa Ortadoğu'dur. Dolayısıyla başta din/mezhep olmak üzere toplumsal güvenlik çatısı altında Kopenhag Ekolü, Ortadoğu özelinde, yeniden modellenmelidir.

Bu formülasyonla hem Ortadoğu'da birey-devlet arasındaki kendine has farklar ortaya konacak hem de çatışmaların çözümü için Batının ve uluslararası örgütlerin çabaları verimli olarak kullanılabilir. Bu bağlamda çalışmada Ortadoğu'daki toplumsal güvenliği etkileyen en önemli faktörün tarihsel determinizm çerçevesinde dini/mezhebi ayrılıklar ve güvenlikleştirme olduğu kabul edilmiştir.

Çalışmada ilk olarak Kopenhag Ekolü eleştirel bir gözle analiz edilecek, ardından Ortadoğu'nun içinden geçmekte olduğu süreç (30 yıl savaşlarındaki gibi) ortaya konacak, bölgedeki çatışmaların Kopenhag Ekolü ve güvenlikleştirme ile ilişkileri tartışılacak, son olarak Kopenhag Ekolü'ndeki eksikliklerden referans alınarak İstanbul Ekolü inşa edilmeye çalışılacaktır. Çalışmada, içerik ve vaka analizi araştırma yöntemleri ikincil veriler üzerinde uygulanacak; çalışmanın sonuç bölümüne kadar tümevarım, sonuç bölümünde ise tümdengelim akıl yürütme yöntemi kullanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kopenhag Ekolü, Realizm, Uluslararası Bağımlılık, Ortadoğu Çatışmaları, İstanbul Ekolü.

* Çankırı Karatekin Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi. onurokyar@hotmail.com

Yrd. Doç. Dr. Onur OKYAR*

KÜRESEL GÜVENLİK MİMARİSİNDE SUDAN'IN YERİ: GÜVENLİK TEHDİDİNDEN MODEL ÜLKEYE

İngiltere'den 1956'da bağımsızlığını kazanan Sudan; iklim, siyaset, çevre, dil, kültür, din ve etnisite konularında eşsiz ve karmaşık bir ülkedir. Ülkede hükümet ile muhalif güçler arasındaki petrol hâkimiyeti maksatlı çatışmalar sosyopolitik ayrımcılığı körüklemiş, 2005'te Kapsamlı Barış Anlaşması sonucu Güney Sudan 2011'de bağımsızlığını ilan etmiş ve savaşız bir bölünme gerçekleşmiştir. Fakat ülkede hala barış misyonları bulunmaktadır (UNAMID ve UNISFA). Dış ticarete Çin, Malezya, İran ve Hindistan ile güçlü bağlantıları vardır. Hane halklarının sadece %60'ı içme suyu kaynaklarına, %27,1'i gelişmiş sağlık imkânlarına erişebilmektedir. İlkokul kayıt oranı %67, parlamentoda kadın oranı %28'dir.

Tüm bu verilere rağmen Sudan, birlikte yaşama ve farklılıklara saygı konusunda umut verici bir model olma imkânına sahip olsa da Sudan'a 1990'dan itibaren ABD tarafından ulusal terörizmi desteklediği gerekçesiyle ekonomik ambargo uygulanması, Sudan'daki petrol kaynakları üzerinden Çin-ABD rekabeti, Eşari/Maliki Sudan'da artan İran etkisi, Güney Sudan'la ayrılmanın henüz tam olarak sindirilememesi, Darfur sorunundaki soykırım iddiaları, şer'i yönetimin riskleri, İsrail'in Nil üzerindeki emelleri gibi uluslararası güvenliği ilgilendiren/tehdit eden konularda Sudan kendi eksenini yumuşak güç çerçevesinde belirlemek zorundadır.

Bu çalışmada; Hartum, Shendi ve Darfur eyaletlerindeki üniversitelerde, yüksek lisans/doktora öğrencileri ile öğretim üyelerinden oluşan 884 kişilik örnekleme, yaş, cinsiyet, etnik köken/kabile, eğitim, meslek, gelir, siyasi görüş, dindarlık gibi bağımsız değişkenlerin, Sudan'ın günümüz ve gelecek 10 yıl içinde karşılaşacağı sorunlar bağımlı değişkeni üzerindeki etkisi incelenmiştir.

Sudan özelinde ilk alan araştırmalarından birini de haiz bu çalışmanın amacı, Sudan'ın bugünkü ve gelecekteki muhtemel sorunlarını tespit etmek, sosyodemografik değişkenlerle ölçülen ilgili sorunların Sudan'ın güvenlik demografisi üzerindeki etkilerini tartışmaktır. Çalışmanın hipotezi; Sudan uluslararası sisteme tam olarak adapte olur, kabile devleti formunu halkın ihtiyaçları çerçevesinde revize eder ve demokratik kanallarını geliştirirse hem içeride temel hak ve özgürlükler artacak hem de Afrika'daki çatışmaların sonlandırılmasında bir model olabilecektir. Böylece Sudan'ın, uluslararası sistemdeki etki alanı ortaya çıkacak ve "ötekilerden" ayırt edici yanları ön plana çıkarılarak hem Sudan halkı hem de Sudan devleti olarak uluslararası arenadaki kazanımlar yumuşak güç perspektifinde elde edilebilecek ve Sudan kendi güvenlik paradigmasını güncelleyebilecektir.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik Demografisi, Yeni Güvenlik Paradigması, Sudan, Yumuşak Güç, Çatışma Çözümü.

* Çankırı Karatekin Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi. onurokyar@hotmail.com

Özcan ÖZGEN*

SAVUNMA SANAYİNDE GÜVENLİK YÖNETİŞİMİ

Savunma Sanayi Güvenliğine İlişkin Yasal Mevzuat

Ülkeler açısından silah ve silahlarla ilgili/bağlantılı teknolojiler, yani savunma sanayi ürünleri, hatta sanayiinin kendisi, gücü ve doğal olarak hegemonyayı doğurduğu/artırdığı için son derece önemli unsurlardır. Bu alandaki merak ve kontrol güdüsü de, bu bağlamda “kaçınılmaz”dır. Bırakın üretiminin güvenliğini, hareketlerini bile kontrol altında tutmak olmazsa olmazlardandır.

Dünyada, silah ve bunlarla ilgili teknolojilerin (savunma sanayi ürünlerinin doğal olarak) kontrolsüz bir şekilde yayılmasını önlemek amacıyla; ülkelerin, sattıkları (ihraç ettikleri) silah ve teknolojilerinin ne-lerden ibaret olduğunu birbirlerini haberdar (Information Exchange) etmek üzere gönüllülük esasına göre kurdukları ihracat kontrol rejimlerine “Silah İhracat Kontrol Rejimleri” adı verilmektedir.

Bu “Rejim”lerde amaç; silah ve bunlarla ilgili teknolojileri tarif etmek, teknolojik limitleri belirlemek, silah ticareti yapanları mevzuatlar çerçevesinde kontrol ve denetim altında tutmak ve pazar (Marketing) ortamına sunulan ürünlerin güvenilirliği olmayan ülkelere satışını engellemektir. Ayrıca, hangi ülkenin nereye ne sattığına ve hangi ülkeye satılmasına izin vermediğine ilişkin bilgileri “Rejim”e üye ülkelerle paylaşmak hedeflenmiştir.

Burada en önemli husus ise; “Silah İhracatı Kontrol Rejimleri” toplantılarında alınan kararların; üye ülkelerce kendi iç hukuklarında yapacakları düzenlemelerle “Silah Yayılmacılığının Önlenmesi (Non Proliferation)” konusunda uluslararası gayretlerin artırılmasını sağladığı beklentisidir. Çünkü; bu “Rejim-ler”de alınan kararlar bağlayıcı olmamakla birlikte; üye ülkelerin, siyasi ve ekonomik hayatta ve bunlarla ilgili platformlarda ağırlıklarını artırmakta ve ülkelerin elini kuvvetlendirmektedir.

Bu maksatla kurulan “Silah İhracat Kontrol Rejimleri” aşağıdadır:

- Wassenaar Düzenlemesi (WA)
- Füze Teknolojisi Kontrol Rejimi (MTCR)
- Avustralya Grubu (AG)
- Nükleer Tedarikçiler Grubu (NSG)
- Zangger Komitesi (ZC)

Bu rejimlerde/gruplarda, genellikle, ABD, Kanada, Arjantin, İngiltere, İrlanda, Yeni Zelanda, Avrupa Devletlerinin tamamına yakını, Balkan ülkelerinin bazıları, Türkiye, Rusya, Ukrayna, Güney Kore, Japonya ve Avustralya gibi ağırlıklı olarak gelişmiş kuzey yarı küre ülkeleri bulunmaktadır.

Savunma sanayine ilişkin faaliyetler, uluslararası alanda çoğunlukla ikili anlaşmalar yoluyla esasa bağlanmakta ve gizlilik kriterleri de anlaşmanın içinde bir madde olarak var olmaktadır. Yukarıda belirtilen çoklu anlaşmalar içinde benzer hususlar dile getirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Savunma Sanayii Güvenliği, Güvenlik Yönetişi, İş Sürekliliği Güvenliği, Ulusal Güvenlik Modeli, Güvenlik Yönetişim Uzmanı, Güvenlik Yönetişim Sertifikasyonu.

* Güvenlik, Savunma ve Emniyet Yönetişimi Akademisi Derneği, Yönetim Kurulu Üyesi, ozcanozgenzz@gmail.com

UNDERSTANDING IRAN'S APPROACH TO VIOLENT NON-STATE ACTORS: ISIS AND YPG CASES

Lacking a conventional military and power projection capabilities in the face of the US embargo on its program for conventional military modernization for many years, Iran focused its energy on building a nuclear deterrent and a VNSA network.

Two important developments changed Iranian policies concerning its efforts to build a nuclear weapon of mass destruction (WMD) and its relations with VNSAs. The first was the election of a moderate cleric, Hassan Rouhani, to the presidency in 2013 and the finalization of the historic nuclear deal with the P5+1 in 2015. The second was the rise of two VNSAs, ISIS and the YPG. This paper offers a review of key milestones in Iran's response to the emergence of ISIS and the YPG throughout the Syrian crisis at a time when Tehran was initiating tectonic changes in its relations with international society, focusing on the impact of ISIS and the YPG on Iran's evolving role in the international system and its relations with the United States.

The second section of the paper will explain how Iranian involvement with the VNSAs entered a different dimension when Tehran was forced to undertake the role of repelling the advances of another VNSA, ISIS, in Iraq and Syria. This has had manifold consequences, which will be analyzed in terms of Iran's shifting policies with a special emphasis on its transition from being a part of the 'axis of evil' into Washington's 'the last best hope' (Yazd 2014). The study also will cover the developments concerning Iranian involvement with ISIS and YPG after Trump's coming to power in January 2017.

Last but not least, the chapter will focus on the Iranian approach to another VNSA, the YPG, throughout the Syrian crisis with a special concern on its impact on Iranian relations with Turkey.

Key words: VNSA, YPG, ISIS,, Iran, Trump

* Istanbul Medeniyet University, ozoktav@yahoo.com

Patrik K. MEYER*

PEOPLE-TO-PEOPLE RELATIONS: THE ACHILLES HEEL OF CHINA'S SOFT POWER PROJECTION TOWARDS DEVELOPING COUNTRIES

China's global initiatives, such as the One Belt One Road and the Asian Infrastructure Investment Bank, are bringing Chinese increasingly in contact with Muslims around the world. The fast-paced implementation of these initiatives does not allow Chinese businessmen and officials to familiarize themselves with the traditions, priorities, and values of local Muslim populations with whom they interact, resulting in numerous people-to-people disputes. Once disputes arise, Chinese representatives often approach them in an unsuitable manner, allowing them to linger and grow in intensity.

The central objective of this paper is to present a novel Sino-Islamic interpersonal conflict management framework (SICMa) that integrates the principles, traditions, and values that define traditional Islamic and Chinese conflict management methods. SICMa consists of three core parts. First, the guiding principles behind Islamic and traditional Chinese conflict management approaches are described and compared. Then, the commonalities and discrepancies between the two are identified and addressed, and potential misunderstandings clarified. Finally, this hybrid framework bridges the theory-reality gap by considering human behavior and integrating local indigenous conflict management principles.

SICMa allows its users to identify commonalities between the Islamic and Chinese cultures that often go unnoticed, clarify misconceptions resulting from cultural and linguistic differences, overcome incompatibilities that could block the dispute resolution process, and bridge the theory-reality gap to make their dispute management more effective. Ultimately, SICMa should help Chinese and Muslims to overcome intercultural misunderstandings and obstacles, and to open novel communication channels to explore mutually acceptable dispute resolutions.

* Visiting scholar Universitas Muhammadiyah Yogyakarta, Indonesia and New America Security Fellow, patrikmeyer@gmail.com

Doç. Dr. Ragıp Kutay KARACA*
Caner KUR**

BANDWAGONING KAVRAMI IŞIĞINDA GÜNEY KORE'NİN GÜVENLİK POLİTİKALARI

Türkçede tam anlamlı bir karşılığı olmayan bandwagoning kavramı bir devletin kendisinden daha güçlü bir devlet ile birlikte hareket etmesi, onun safına katılması veya peşine takılması anlamına gelmektedir. Eşit olmayan güçler arasındaki bu ilişkide küçük güç belirli sebeplerden dolayı büyük gücün peşine katılır, onun etkisini tanır, ilişki içerisindeki hâkim rolünü kabul eder ve kendi çıkarlarını maksimize etmeye çalışır. Kenneth Waltz'ın yaygınlaşmasına vesile olduğu kavram böylece güçsüz devletlerin güçlü devletlere karşı durmasının getireceği maliyetin faydayı aşması durumunda ortaya çıkmış ve sadece güçsüz aktörlerce uygulanmıştır.

Bandwagoning kavramından hareketle Güney Kore, tarihsel olarak büyük devletlerin hâkimiyet mücadelesi yürüttükleri bir bölgede yer aldığı gerçeğinden bağımsız hareket etmemiş, kendi güvenliğini sağlama ve bekasını sürdürme yönünde politikalar izlemiştir. Tarih boyunca Kore Yarımadasında var olmuş devletlerin hepsinde görülen ve günümüzde Güney Kore'nin güvenlik politikalarını oluşturan temel davranış biçimi bu çerçevede büyük gücün peşine takılmak suretiyle anarşik sistemin yarattığı tehditleri savuşturmak olmuştur.

Güney Kore'nin kurulması ile birlikte bandwagoning politikasının uygulandığı ülke sağladığı güvenlik kapasitesi bağlamında ABD olurken Soğuk Savaş sonrasında oluşan yeni düzen ile birlikte Soğuk Savaş dönemi ittifaklarının geleceği sorgulanmaya başlanmıştır. Güney Kore'nin ekonomik açıdan gelişimi ve bu gelişime paralel olarak askeri gücündeki yükseliş ülkenin daha otonom bir dış politika takip etme isteğini ortaya çıkarmış ve Seul-Washington hattında başta Kuzey Kore kaynaklı kriz olmak üzere fikir ayrılıkları yaşanmıştır. Güney Kore'nin ittifak içerisinde eşit bir statüye sahip olma isteği Güney Kore-ABD arasındaki asimetrik ittifak ilişkisini sarsmaya başlamış ve Kuzey Kore sorunu olmak üzere Çin'in bölgedeki arabuluculuk faaliyetleri bir Çin-Güney Kore yakınlaşmasını ortaya çıkarmıştır. ABD-Güney Kore arasında artan fikir ayrılıkları bu çerçevede ittifakın devam edip etmeyeceği sorusunu ortaya çıkarmıştır.

Bu bağlamda çalışmada bandwagoning kavramı çerçevesinde Güney Kore'nin güvenlik politikaları ele alınmış ve dış politika karar alımında yatan sebeplerin ortaya konmasına çalışılmıştır. Kuzey Kore kaynaklı nükleer kriz olmak üzere büyük güçlerin çıkar çatışmalarının devam ettiği bir bölgede Güney Kore'nin gelişen ekonomik gücüne ve artan askeri yeteneklerine rağmen büyük bir gücün peşine takılma politikasını sürdürmeye devam ettiği analiz edilmiştir. ABD'nin sağladığı güvenlik kapasitesinin Güney Kore'nin güvenliği açısından vazgeçilmez olduğu görülürken ABD ile olan ittifakın devam edeceği eldeki veriler doğrultusunda gözlemlenmiştir.

*Nisantasi University, The Department of International Relation, kutay.karaca@nisantasi.edu.tr

** Ph.D Student Istanbul University, canerkur@gmail.com

Dr. (E) Alb. Sami YILDIRIM

TRUMP İKTİDARI, KUŞAK-YOL PROJESİ VE ŞİÖ GENİŞLEMESİ SONRASI ASYA-PASİFİK'TE DEĞİŞEN GÜVENLİK İKLİMİ

Asya-Pasifik coğrafyasında bir taraftan Doğu ve Güney Çin Denizi'nde paylaşım anlaşmazlıklarının artması ve bu süreç içerisinde Çin'in gerek söylem gerekse eylem düzeyinde giderek iddialı bir tutum sergilemesi, diğer taraftan da Kuzey Kore'nin art arda yaptığı nükleer denemeler nedeniyle tansiyon giderek yükselmektedir. Bu durumun bir sonucu olarak bölge ülkeleri savunma harcamalarını artırmakta, ordularını olası ihtimallere karşı hazır duruma getirmeye çalışmakta; yeni ittifaklar ve işbirlikleri oluşturma çabalarına girmektedir. Asya-Pasifik'te kısa vadede sıcak bir çatışma muhtemel görülmesi de mevcut durum, orta ve uzun vade için soru işaretlerinin giderek keskinleşmesine yol açmaktadır.

Ayrıca ABD'de yeni Başkan Trump'ın Trans-Pasifik Ortaklığı projesini iptal etmesi ve 2017 yılında Çin'in Kuşak-Yol Projesini başlatmasıyla eş zamanlı olarak Asya-Pasifik politikalarında radikal değişikliğe gitmesi, yine ABD'nin İran ve Rusya'ya yönelik politikalarında sertleşmesi, Hindistan ve Pakistan'ın Şangay İşbirliği Örgütüne Haziran 2017'de tam üye olmaları, Hindistan-Çin arasında sınır sorunlarının yaşanması, Çin-Pakistan ekonomik koridorunun yaşama geçirilmesi aşamasında Pakistan Başbakanı Navaz Şerif'in görevden alınması gibi güncel gelişmeler, bölgenin güvenlik atmosferinde sıcaklığın artmasına yol açmıştır.

ABD hem Japonya ve Güney Kore gibi müttefikleri nezdinde güvenilirliğini sürdürmek, hem de Asya-Pasifik'te Çin'e karşı (koalisyon içinde) bir güç dengesi oluşturmayı istemektedir. Çin'in stratejik amaçları ise sadece ABD'yi değil, Japonya, Güney Kore ve diğer ASEAN devletlerini de çeşitli maliyetler almaya zorlamaktadır. Yaşanan krizler aktörlerin Pekin'in maliyetin yükseltilmesiyle ilgili tehdidine geri çekilerek cevap vermediğini göstermektedir. Bu nedenle Çin de geçit vermeme stratejisi sonucu ne elde ettiğini göstermek ve bu gösterinin maliyetine katlanmak zorunluluğu ile karşı karşıyadır.

Taraflar elde ettikleri kapasiteleri göstermeye ve karşı tarafın elde ettiğini yadsımaya dayalı yumuşak kuvvet kullanımı tutumunu benimsemiş görünmektedir. Gerçekleşen askeri tatbikatlar, savaş oyunları, hava ve deniz kuvvetlerine ait güçlerin iddia edilen hava ve karasularında sürekli ve aktif koruma sağlanması bu tutumun unsurlarıdır. Bu tutum devam ettiği müddetçe de Doğu Asya'da maliyeti nedeniyle kontrol altında tutulan krizlerin sürekli olarak ortaya çıkmasına hazır olunması gerekmektedir.

* samiyildirim34@yahoo.com

Yrd. Doç. Seda ÖZ YILDIZ*

TÜRKİYE'DE İÇ GÜVENLİK BÜROKRASİSİNİN DEMOKRATİKLEŞME ÇABALARI VE İÇ GÜVENLİKTE SİVİL - ASKER İLİŞKİLERİ

İç güvenlik bürokrasisinin en önemli özelliği kanunlarla açıkça belirlenmiş bir sınır içerisinde uzmanlık gerektiren asayiş ve kamu düzeni hizmetinin yerine getirilmesidir. Uzmanlık gerektiren bu hizmet, Türkiye'de kısa dönem öncesine kadar uzun bir dönem boyunca hem polis hem de askeri teşkilatlar tarafından yerine getirilmiş, bu durum ise iç güvenlik yönetiminin demokratikleşmesine olumsuz etkilerde bulunmuştur.

İç güvenlik bürokrasisi, şimdiye kadar üzerinde özellikli olarak çalışılmamış bir konu olarak aynı zamanda değişime gösterilen direncin önemli odak noktalarından biridir. Keza Anglo-Saxon geleneği dışında gerek Kıta Avrupa'sında, gerek Asya ve Afrika ülkelerinde ve gerekse Türkiye'de iç güvenlik birimleri, halen/yakın geçmişe kadar yarı-militer teşkilatlardır. Çünkü polis görevlileri aynı birer asker gibi üniforma giyerler, silah taşırlar ve rütbe takarlar. Bunun yanı sıra yukarıdan aşağıya tek yönlü emir-komuta zincirine sahip olan polis teşkilatları geleneksel polislik çerçevesinde askeri mentaliteyle benzer şekilde suçla savaş/mücadele fikriyatına sahiptir.

27 Mayıs 1960 askeri darbesinden başlayarak 1990'lı yıllara kadar Türkiye'de iç güvenlik bürokrasisinin çok etkin askeri etki altında bulunması, aynı zamanda terörle mücadele başta olmak üzere suç istihbaratı, asayiş hizmetleri, kaçakçılıkla mücadele gibi fonksiyonları yerine getirme konusunda bazı sorunlara neden olmuştur. Suçu önleme ve suça müdahalenin yerini suçla savaş hedefinin aldığı yarı askeri biçimli polislik bürokrasisinde bu yüzden polisin suça ve suçluya müdahalesinde orantısız güç kullanımı, şiddet artışı ve siyasi güç muhalefeti gibi sonuçlarla karşılaşmak olasıdır.

Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de iç güvenlik bürokrasisinin en önemli kurumu olan Emniyet Genel Müdürlüğü'nün organizasyonel yapı ve zihniyet olarak askeri darbelerden nasıl etkilendiği, bu durumun tarihsel perspektifte iç güvenlik yönetiminde nasıl bir yozlaşmaya neden olduğu ve nihayetinde son yıllarda iç güvenlik bürokrasisinin militarist gelenekten demokratik yönetim biçimine geçiş reformlarının analizinin yapılmasıdır. Bu amaca ulaşmak için 27 Mayıs 1960 tarihinden günümüze Türkiye'deki askeri darbelerin polis teşkilatı üzerindeki olumsuz etkisi tarihsel bir planda incelenecektir. Çalışmanın sonucunda Türkiye'nin yeni iç güvenlik yapılanmasında yapılan yeni reformların verimliliği öne sürülecektir.

Anahtar Kelimeler: Demokratikleşme, İç güvenlik bürokrasisi, Polis, Jandarma, İç güvenlik Reformu

* Polis Akademisi, Suç Araştırmaları Anabilim Dalı ozseda@gmail.com

Dr. Selim KURT*

NEO-AVRASYACI PERSPEKTİFTEN RUSYA FEDERASYONU'NUN GÜVENLİK ALGISI

1920'li yıllarda ortaya çıkan Klasik Avrasyacılık düşüncesinin 90'lı yılların başında belirginleşmeye başlayan yeni bir yorumu olan Neo-Avrasyacılık büyük ölçüde Aleksandr Dugin'in düşüncelerine dayanmaktadır. Dugin, dünyayı deniz ve kara medeniyetleri olarak ikiye ayırmakta ve tarihsel örneklerle de desteklediği bu zıtlıktan yola çıkarak söz konusu iki medeniyet arasındaki çatışmanın kaçınılmazlığına işaret etmektedir. Günümüzde ise bu iki medeniyetin ABD ve Rusya Federasyonu tarafından temsil edildiğini belirtmekte olup, bu noktada coğrafi konumu dolayısıyla kara medeniyetinin doğal lideri olduğunu iddia ettiği Rusların etrafında teşekkül edecek olan bir Avrasya İmparatorluğunun ABD'nin liderliğindeki denizci Atlantik İmparatorluğunu mağlup edebileceğini ileri sürmektedir. Bu açıdan esasen ABD emperyalizminin yerine Rus emperyalizmini koyma çabası olarak da değerlendirilebilecek bu bakış açısı çerçevesinde Dugin'in Rus emperyalizmine hegemonik bir temel oluşturma arayışı içerisinde olduğu da söylenebilir. 2001 yılında iktidara gelen ve Rusya'yı yeniden ayağa kaldırmak gibi iddialı bir hedefle hareket eden Vladimir Putin, Rus emperyalizmini yeniden inşa etmek için büyük ölçüde Dugin'in görüşlerinden faydalanmıştır.

Neo-Avrasyacılık perspektifinden söz konusu inşa faaliyeti için öncelikle Atlantik bloğunun (ve dolayısıyla da söz konusu bloğun askeri örgütü olan NATO'nun) SSCB'nin dağılmasının ardından Avrasya bloğunun ana gövdesini oluşturan Rus İmparatorluğuna yönelik yayılmasının engellemesi gerekmektedir. Söz konusu politikanın uygulamaları Gürcistan'a 2008 yılında, Ukrayna'ya ise 2014 yılında gerçekleştirilen müdahalelerle somutlaşmıştır. Bir sonraki adım ise Avrasya bloğunun diğer paydaşlarını teşkil eden Almanya'nın liderliğindeki Avrupa İmparatorluğu, Japonya'nın liderliğindeki Pasifik İmparatorluğu ile İran'ın liderliğindeki Orta Asya İmparatorluklarının Rus İmparatorluğu etrafında bir araya getirilerek, Avrasya İmparatorluğunun teşkil edilmesidir.

Bu ise büyük ölçüde askeri kapasiteleri sınırlı olan söz konusu İmparatorluk liderlerine Atlantik bloğuna karşı gerekli askeri garantilerin verilmesini gerektirmektedir ki, bunun Rusya Federasyonu açısından manası bir yandan rakip blokla yeniden silahlanma yarışı içerisine girilmesi (2008 yılından itibaren başlatılan askeri modernizasyon projeleri) diğer yandan da ABD'nin askeri gücüne karşı küresel çapta meydan okunmasıdır (Suriye krizinde olduğu gibi). Görüldüğü üzere Neo-Avrasyacı perspektifin özellikle 2000'li yılların ikinci yarısından itibaren Rus güvenlik algısını önemle ölçüde etkilediği ve etkilemeye de devam edeceği söylenebilir. Bu çerçevede çalışmamızda, Neo-Avrasyacı perspektifin Rusya Federasyonu'nun güvenlik algısı üzerindeki muhtemel etkilerinin neler olduğunun ortaya konması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avrasyacılık, Neo-Avrasyacılık, Rusya Federasyonu, Güvenlik, Aleksandr Dugin.

* Giresun Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, Öğretim Üyesi, selim_kt@hotmail.com

IS THE NORMALIZATION A POSSIBILITY IN THE MIDDLE EAST IN A NEAR FUTURE?

This presentation aims to determine main obstacles for the reestablishment of security in the Middle East.

Only Syria, Iraq, Palestine Yemen and Libya will be analyzed to identify the social, economic, political and ethnic fabrics of countries under severe security dilemmas.

A. The following need to be observed: Domestic Indicators of Normalization

- Number of hours/days ceasefires hold
- Curfews end
- Refugees return to their countries in significant numbers
- Local and individual clashes and exchange of fires end, and militia(jihadists and plus) leave arms
- Public services are rendered regularly(electricity, water, garbage collection, and transport services)
- People regain ability to work(in urban and rural areas), go schools, markets, shopping centers, hospitals and recreation areas longer than 4 hours a day
- People gather in religious sites without any intervention(even though there may be police control and protection)
- Black market operations and scarcity of goods end; production, distribution and domestic trade resume over 50% of their normal levels
- Reconstruction initiatives start

Regional and International Aspects of Normalization

- Foreign delegations return
- Foreign military and/or peace-keeping forces leave(Except for foreign military bases operating under bilateral agreements)
- International trade starts, insurances premiums start falling, ports, airports and land routes become operable with no inhibition(with security checks and controls)
- Sanctions are lifted against the countries in question

* semak06@yahoo.com

- Reconstruction activities allow foreign tenders
- Donors start pouring donations for reconstruction

B. To Determine the end of Territorial/Border and Resource Sharing Disputes

- Treaties to ensure political co-existence will be scrutinized
- Autonomy, independence or separation claims will be examined with references to the political and judicial relevance and economic viability arguments.
- The role of special envoys and peace and donors conferences will be revisited.

C. The presentation will conclude with recommendations of policies for normalization.

Keywords: Obstacles to security, Indicators of Normalization, Relevance and Viability of States

CONFLICT RESILIENCE IN IRAQ'S PEACEBUILDING.

Ensuring short-term security and inclusion is often at the expense of the long-term viability, functionality and legitimacy. Short-term stability sometimes needs to 'trade-off' with elites, warlords or sectarian leaders. As such, elections, the allocation of resources, governmental arrangements (e.g. federalism), ministerial appointments, even the appointment of senior posts are allocated according to these politicized identities, and leads to further divisions among elites.

Federalism seemed to be the answer to solve the religious conflicts among Sunni and Shiite or the problems between the Arabs and Kurds. It is also seen as the solution that dictator can better be taken over and subnational government would be more responsive. Scholars have discussed the relation between federalism and democracy and the clash with the principle of equality of citizens when minorities are to be protected by a separation of regional units and by granting special rights to preserve their identity. Also, the political culture has not accustomed on the politics of negotiation, let alone some revenges from the suppressed people. Therefore, it's quite hard to find the effects of inclusion after the intervention, and the Sunnis felt unsafe to cooperate with the Shiite and the Kurds.

This paper tries to re-examine the relations among security, federalism and democracy. Lacking trust among elites, is federalism and liberal peacebuilding the good answer to establish security in the post-conflict states like Iraq?

Keywords: Iraq, federalism, security, democracy, elites fractionalization

* Department of Public Administration and Management, Chinese Culture University, wsw4@live.pccu.edu.tw

Yrd. Doç. Tarık DEMİR*

ÇİN'İN COĞRAFYA TELAKKİSİNDEKİ DEĞİŞİM: LATİN AMERİKA VE KARAYİPLER BÖLGESİNDE ÇİN'İN ARTAN VARLIĞI

Çin'in Orta Krallık konseptini bırakarak Mavi Su Donanması'na geçiş yapmasıyla birlikte artan ekonomik, siyasi ve askeri gücünün bir fonksiyonu olarak coğrafya telakkisinde de açık bir şekilde bir değişim gözlemlenmektedir. Çin'in Asya ve Afrika kıtalarında olduğu gibi ABD'nin özellikle kendi arka bahçesi olarak gördüğü Latin Amerika ve Karayipler bölgesindeki artan varlığı da coğrafya telakkisindeki değişimin bir tezahürü olarak algılanmalıdır. Örneğin Çin'in Küba'daki artan etkisine cevap olarak ABD'nin bu ülkeye yönelik ambargo politikasını kaldırmasında, Çin'in Orta Amerika kıstağında Kostarika ve Nikaragua arasında bir kanal inşa etmesinde ya da Çin'in Güney Amerika'da Ekvador ve Venezuela üzerindeki artan etkisi Çin'in coğrafya telakkisindeki değişimin sonuçlarından sadece birkaçını teşkil etmektedir.

Amerikan hegemonyasına karşı yükselen Çin hegemonyasının bir sonucu olarak yaşanan bu gelişmeler küresel güvenlik ve güvenlik ekosistemi üzerinde de birtakım değişimlere sebebiyet vermektedir. Çalışmada ABD'nin arka bahçesi olarak gördüğü Latin Amerika ve Karayipler bölgesindeki Çin'in artan varlığı çeşitli gelişmeler üzerinden ortaya konulmaya çalışılacaktır.

* Nişantaşı Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler ve İngilizce Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı, tarik.demir@nisantasi.edu.tr / tarikdemir80@yahoo.com

DEĞİŞEN GÜVENLİK ANLAYIŞINDA KRİZ YÖNETİMİ VE YUMUŞAK GÜÇ ALGISININ ÖRNEKLEMİ

Uluslararası sistemin yeni algısı, güç kavramını ve sahip olduğu özellikleri yaşanan gelişmelerle birlikte altüst etmiştir. Bu durumun oluşmasında özellikle uluslararası sistemin başat aktörü devletlerin rolü büyüktür. Çatışmalar ve krizler devletleri daha da saldırgan ve çıkar güdüsünü bireyselleştiren bir hale dönüştürmüştür. Kriz yönetiminin önemli unsurlarından birisi olan savaş dışı seçeneklerin kullanılması ve gerekirse güç kartının ortaya çıkarılması yükselen bir algı olan yumuşak gücün önemini karşımıza çıkarmaktadır. Bu noktadaki örnek olaylar da bu durumu ispatlar niteliktedir. Risklerin değerlendirilmesi ve ulusal çıkarın yeniden kurgulanması gibi hususlar yumuşak güce ilişkin algının değişen güvenlik anlayışından ayrıca farklılaşmasını sağlamıştır. Yumuşak gücün, kriz öncesi önleyici bir pasif duvar oluşturduğu örneği farklı açılardan incelenebilir. Kriz yönetimi açısından özellikle uluslararası terörizm ve ekonomik konularda önleyici birtakım nitelikler göstermeyen yumuşak güç; çatışma ve diplomasi konularında açık etkiye sahiptir. Bu etkinin ağırlığı ise olaya, coğrafyaya ve tarafların tutumlarına göre farklılık göstermektedir. Uzun vadeli politikaların ve düşünce bütünlüklerinin özelliklerini yitirdiği değişen güvenlik algısında kısa vadeli manevraları mümkün kılacak yumuşak gücün seyri dikkatle ölçülmelidir. Bu temeli etkileyebilecek birçok farklı faktör değerlendirilen coğrafyaya göre çeşitlenecektir. Çalışma kapsamında kriz yönetimi olgusu değişen güvenlik anlayışı içinde ele alınmış ve özellikle yumuşak gücün bu olgu içerisindeki yeri farklı örneklerle tartışmaya açılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Uluslararası Güvenlik, Dış Politika, Yumuşak Güç, Kriz Yönetimi

* Karadeniz Teknik Üniversitesi, İİBF, Uluslararası İlişkiler Bölümü, vahitguntay@gmail.com

Assoc. Prof. Velko ATTANASSOFF*

COMPETING AGENDAS IN THE MIDDLE EAST: EU “SOFT POWER”, REGIONAL HEGEMONISM AND ISLAMIC ACTIVISM

EU’s “soft power” has been often flaunted as being at the spearhead of some of the alleged EU diplomatic successes like the 2015 Iran nuclear deal, yet traded away in principle over the controversial EU-Turkey agreement for the migrants in 2016. Being engulfed with several crises in the Middle East, EU has remained on its course of projecting its “soft power” along with promoting its initiatives to develop regionalism in its immediate but volatile neighborhood. Nevertheless, for the last several years the EU considerable use of “soft power” tools not only has not altered the undercurrents in the Middle East, but has been put to a severe test against regional hegemonism and Islamic activism agenda.

The main contention of the paper is to assess the utility and social impact of the EU application of “soft power” against the efficacy of the Islamic activism organizational manifestations and the level of power projections of the regional stakeholders in the Middle East. Thus, an analytical framework for a comparative assessment based on the social movement theory has been developed and implemented.

For the intended purposes and policy-related outcomes, the proposed paper is organized in three chapters, incl. several case studies (e.g. Lebanon). The first chapter elaborates on the elements of the suggested analytical framework (i.e. political opportunities, mobilizing structures, and cultural framings) which are juxtaposed to the elements and mechanisms of EU “soft power” in the selected case studies. The second part takes stock of the competing policies of the regional powerbrokers and their impact in line with the suggested analytical framework for the case states. Finally, several policy implications and recommendations have been singled out based on the proposed comparative framework, thus aiming to put the EU “soft power” application in the competitive stream with the other pursued agendas in the region.

Keywords: EU, “Soft power”, Middle East, Islam, Activism

* Assoc. Prof. Velko ATTANASSOFF Institute for Security and International Studies, Sofia University - Counselor at the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Bulgaria velko.attanassoff@mfa.bg

Yrd.Doç.Dr. Yasemin ÇAKIRER ÖZSERVET*
Hülya KÜÇÜK **
Murat GÖZE***

ESENLER ÖRNEĞİ'NDE OKUL YÖNETİCİLERİ, OKUL AİLE BİRLİKLERİ VE BELEDİYE GÖZÜNDEN SURIYELİ ÖĞRENCİLERİN EĞİTİM KATILIMI VE TOPLUMSAL UYUMU

Göç sadece bireylerin yer değiştirmesi olarak ele alındığında eksik tanımlanır. Çünkü göç, bireylerle birlikte sosyo-ekonomik sermaye, kültür, dil, yaşam tarzı ve değerleri de taşımaktadır. Bu yüzden göç eden bireyler gittikleri ülkelerde ekonomik, kültürel, sosyal ve dilsel açıdan birçok uyum problemiyle karşılaşabilmektedirler. Göçün psikolojik ve sosyal açıdan en ağır sonuçları en savunmasız ve edilgen dönem olarak kabul edilebilecek çocukluk dönemine aittir. Çatışmalardan kaçan çocukların toplumsal uyumunda eğitim konusu öncelik taşımaktadır. Çünkü eğitim almak o çocuğu yaşadığı topluma bağlamakta, o toplumu tanımasına ve kendisinin de tanınmasına fırsat sunmaktadır. Eğitim göçmen çocuk için bir fırsat olabileceken, bu çocukların okula, arkadaşlarına, öğretmenlerine ve eğitim sistemine uyum sağlamaması, fırsatı risklere dönüştürebilmektedir.

Bu çalışmada eğitim sistemine bir şekilde dahil olmayı başarabilmiş Suriyeli göçmen çocuklara okullardaki yöneticilerin, rehber öğretmenlerin ve okul aile birliklerinin bakışı, karşılaştıkları sıkıntılar ve sıkıntıları çözme yöntemleri grup görüşmesi yöntemiyle ele alınacaktır. Çalışmada örneklem alanı olarak İstanbul İli Esenler İlçesi seçilmiştir. İstanbul ülkemizde en çok Suriyeli sığınmacı yerleşik olan ilimizdir. Esenler ilçesinin ise son yıllarda yoğun bir şekilde Suriyeli mültecilere ev sahipliği yaptığı söylenebilir. Esenler içgöçle gelenlerde olduğu gibi sınır illerimizden İstanbul'a gelen göçmenlerin burada bulunan Otogardan dolayı ilk yerleştikleri yerlerden birisidir. Çalışmada, Esenler'de 5'i özel, 23'ü devlet okulu olmak üzere 28 ortaokul üzerinden birbirinden sosyo-ekonomik anlamda farklı 3 okul seçilecektir. Bu çalışma bulguları ile, yerel örnekten hareketle, merkezi göç ve eğitim politikalarının yerele yansımaları ve yerelde ortaya çıkan sorunların görülmesi önem arz etmektedir. Eğitim politikalarında yerel yönetimlerin rolü olması gerektiği bu çalışmanın yola çıkış sebebidir. Bu bağlamda Esenler MEB İlçe Müdürlüğü ve Esenler Belediyesi Toplumsal İletişim Merkezi (ESTİM)'in desteği ve katılımıyla birlikte grup toplantıları düzenlenecektir. Çalışmada sadece durum betimleyici değildir, okul yöneticilerinin grup görüşmesi sonrası çatışma çocuklarına yönelik algılarının pozitif çevrilmesi de amaçlanmakta ve çalışmanın toplumsal faydaya dönük hedefleri de bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Esenler, Suriyeli Öğrenciler, Toplumsal uyum, Eğitime

* Marmara Üniversitesi, Kent Sorunları ve Yerel Yönetimler Araştırma Merkezi (KEYEM) Müdürü

** Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, KEYEM Yönetişim Çalışma Grubu Koordinatörü

*** Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, goze.murat@hotmail.com

Zeynep Banu DALAMAN*
Türkan Melis PARLAK**

ÇOCUK ASKERLER GERÇEĞİ VE TOPLUMA ENTEGRASYON SÜRECİ: UGANDA ÖRNEĞİ

ÖZSavaşların yıkıcı etkisine en çok maruz kalan çocukların çeşitli askeri faaliyetler için kullanılmaları tarih boyunca yaşanmıştır. Çocuk askerler cinsiyet ayrımı yapılmaksızın günümüzde de Afrika başta olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde iç savaşlarda ve çatışmalarda görev almaktadırlar. 20. Yüzyılın sonlarına değin uluslararası toplum bu acı gerçeğe göz yumarak herhangi bir düzenleme yapmamıştır. Ancak, var olan hukuki düzenlemelere karşın günümüzde devam eden onlarca iç çatışmada yüzbinlerce çocuk halen askeri maksatla kullanılmaya devam etmektedir. 15 yaşındaki çocukların orduya katılması Birleşmiş Milletler tarafından savaş suçu olarak kabul edilse bile günümüzde yaklaşık 300,000 çocuk savaşlarda aktif olarak görev almaktadır.

Çocukları bu şekilde kullanan ülkelerden biri de Uganda'dır. Uganda'daki Tanrı'nın Direniş Ordusu'nun (TDO) mevcudunun yüzde 90'ı 13-16 yaşlarındadır ve TDO en az 12 bin çocuğu zorla silahlandırıp saflarına katmıştır. Erkek çocuklarını muharip, kız çocuklarını ise cinsel köle olarak kullanan bu örgüt çocukları kullanarak lejyoner maliyetini azaltmakta, ayrıca toplumsal korku ve endişeye yol açarak kamuoyu algısı yaratmaktadır. Ayrıca bu çocuklar, ailelerine ve yakınlarına şiddet uygulanmaya zorlanmakta ve toplumsal olarak damgalanarak dışlanmaktadır.

Çocuk askerler için anahtar kelime bu çocukların topluma yeniden kazandırılması ve yeniden eğitilmesidir. Özellikle bu şekilde damgalanan kız çocukları için bu aşılması gereken zor bir sınavdır. Çatışma bölgesinden terhis edilen kız çocuk askerler ya tecavüze uğramış ya da zorla gerillalarla evlendirilmiş ve kucaklarında en az bir bebekle geri dönüyorlar. Ayrıca bu bölgede kullanılan kız asker çocukla bölgede savaşan kadın/erkek, yetişkin/çocuk sayısının %40'ını oluşturuyor. Bunun nedeni kız asker çocukların çok farklı amaçlarla kullanılabilir olmalarıdır: asker, ahçı, hizmetçi, mühimmat taşıyıcısı, seks kölesi vb. Fakat burada değinilmesi gereken husus şudur: bu çocuklar suçlu mudur? Yoksa mağdur mu? Bu çalışmada, bahsedilen problematik tartışılarak çocuk askerler gerçeği tarihsel perspektifle ele alınacak ve bu noktada ki en başat ülkelerden biri olan Uganda örneği kapsamında kullanılan özellikle kız çocuk askerlerin topluma yeniden kazandırılması için uygulanan Birleşmiş Milletler'in yerel yönetimlerle işbirliği içinde yürüttüğü silahsızlanma, terhis, rehabilitasyon ve topluma yeniden kazandırma modelleri açıklanarak bu modellerin bu sorunun çözümüne ne denli etkili olduğu tartışılacaktır.

Anahtar Kelime: Çocuk asker, Uluslararası Suç, Entegrasyon, Uganda, Tanrı'nın Direniş Ordusu

* Altınbaş University, Lecturer, Director of the Research Center on Gender and Women's Studies, banu.dalaman@altinbas.edu.tr

** İstanbul Aydın University, Law Instructor melisparlak@aydin.edu.tr

CYPRUS ISSUE IN THE CONTEXT OF CNTEMPORARY EASTERN MEDITERRENEAN PERSPECTIVE OF TUKISH FOREIGN POLICY

Turkey as a country with 1672 km long cost to the Mediterranean Sea h as several foreign policy considerations in the region and Cyprus issue is an important part of its Eastern Mediterranean policy. Natural gas, Syrian conflict and Cypriot-Israeli-Egyptian cooperation for energy roots brought the Mediterranean politics into higher ranks of world political agenda. Especially Turkey's intentions to be an energy hub made the Eastern Mediterranean much more important for Turkey in the last years. Crans Montana talks are very critical to understand Turkey's standpoint about latest development. So, it is critical to understand what are the differences and similarities of Crans Montana and the previous key intercommunal talks.

Answers should be taken into account in the context of differences and continuities in Turkish foreign policy priorities. In order to evaluate risk and opportunity considerations of Turkey in Mediterranean region, Cyprus policy is critical. In order to understand Turkish standpoint and answer these questions, Turkish governments discourse will be analyzed with references to key maneuvers of the regional actors.

* Marmara University, Department of Political Science and International Relations, zuhal_mert@hotmail.com